
MÄRTA HEDMANS BREV TILL LINNEA ÖSTERUD 1928–1967

Redigerade av Eva Sundin

MÄRTA HEDMANS BREV TILL LINNEA ÖSTERUD, 1928–1967

Linnea Österuds i Sikås, Hammerdal arkiv
Riksarkivet, Landsarkivet i Östersund

Korrespondensen omfattar 62 brev
Avskrift gjord av Eva Sundin, Östersund

© avskrift: Eva Sundin

© foto: Riksarkivet, Landsarkivet i Östersund

2020
pdf-dokument
www.fornskrift.se

Inledning

”Jag skickade dig för några dagar sedan en låda, ett paket rättare sagt, med kläder. Du får dela på det enligt ditt eget samvete. Men jag hade tänkt mig att några af Elises flickor skulle få den där tjocka bruna kappan (den är inte urblekt, - den är så där shatterad, det ska låtsas vara fint). Den är duktig att slita på.

Så är det en beigefärgad chiffonklädning, den har just kommit hem från kemisk rengöring, och är i god kondition. Jag hade tänkt att du skulle behålla den för dig själv.

Så ha vi en grå siden kappa med tillhörande söndersprättad klädning af chiffon. Om det är någon som är ”fiffig” med sömnad, så är det mycket möjligt att den personen kan få till något bra af den. Som den är, är den ej värt mycket.

En grön regnkappa, \den är bra/ kanske din syster Anna vill ha den. Ett par svarta skor.

En bomullsklädning. En bäddjacka. Ett nattlinne och litet annat smått.

Men som sagt, ni får dela som ni vill och bäst behöfver. Jag tror att jag får till ett annat paket snart. Tala om för mig hur du delat på paltorna. ”

Citat ur brev från Chico, California den 18 maj 1930

Skådespelerskan Martha (Märta) Hedman gift House och bördig från Östersund, brevväxlade i nästan 40 år med en 10 år yngre släkting, Linnea Österud från Sikås. Brevväxlingen började 1928 efter att de troligtvis träffats vid ett av Marthas och hennes man Henry Arthurs första besök på Hedmansgården i Hålland där Marthas far hade sina rötter. Breven (62 st) förvaras på Riksarkivet/Landsarkivet i Östersund (Linnea Österud i Sikås, Hammerdal arkiv).

Martha hade då avslutat sin framgångsrika karriär som teaterskådespelerska. Hon fortsatte dock att skriva teaterpjäser och drama tillsammans med sin man. Hon översatte även vissa skrifter av Selma Lagerlöf. I början av brevväxlingen beskriver hon mest omsorgen om deras mandelplantagefarm i Kalifornien, hon berättar även om alla resor de gör, ofta till Europa. Resan hon längtar mest efter, att komma hem till Jämtland och Sikås blir dock aldrig av. Hon drömmer dock om ett eget litet norrländskt hus, i alla fall så länge hennes man Henry lever.

De under åren otaligt rika klädpaketen hem till Sikås är, tycker jag, de mest intressanta i brevväxlingen. Där får vi veta hur sparsam hon varit, hur hon vårdat sina kläder, ibland låtit ändra och sy om, samt sedan tänker sig hur de avlagda kläderna ska användas av släktingar i Sikås. Martha är också troende och förlitar sig mycket på Guds vilja. Hon förespråkar ett sunt leverne och tänkande, då löser sig allt, skriver hon. Martha verkar få många brev från släktingar som vill ha hjälp att komma över till USA för att där börja ett nytt liv. Men där har hon bestämda åsikter och avböjande råd. Hon lovar dock att hjälpa till om någon skulle komma över.

Marthas bakgrund och karriär

Martha Hedman, skådespelerska, gift med översten Henry Arthur House, mandelplantage-ranchägare i Kalifornien.

Född i Östersund 1883 som Märta Abigail, kallad Biga. Uppväxt på Storgatan 56, men var ofta som barn hos släktingar i Sikås, Hammerdal. Fadern postiljon Johan Hedman, härstammade på mödernet från Huså (Adler-Ridderbergska slakten). Modern Ingrid Kempe var från Brattland.

”Biga” började läsa före skolåldern, och älskade att läsa ur postillan. När hon och syster Lydia var i tioårsåldern ordnade de med teateruppvisningar hemma på gården i stan, tillsammans med andra ganska vidlyftiga barndomskamrater. Bland annat Emil Fjellström som sedan blev känd skådespelare i Sverige.

Systemen Lydia blev en berömd skådespelerska under namnet Marguerite Leslie i England. Hon gifte sig med en fransk diplomat: Carillo de Abournoz de Santa Rosa, och flyttade till Versailles. Som ung reste hon omkring i England som suffragett och höll föredrag om rösträttsrörelsen.

Märta gick ut flickskolan med medelmåttiga betyg. Hon och systemen m.fl. startade en diskussionsförening, vilket var vanligt på den tiden. De diskuterade bland annat livsfrågor. Märta hade en skarpsynt förmåga att iaktta människor och belysa folks egenheter enligt en konfirmationskamrat.

När hon precis gått ut flickskolan kom hennes burgne morbror Mathias från Helsingfors med fru på besök. De hade mist en dotter som varit i samma ålder som Märta, och ville bjuda Märta med till Helsingfors. Mamma Hedman samtyckte. Här skulle hon helst bli ingift i societeten, enligt morbrodern. Men då systemen Lydia redan debuterat som skådespelerska i London, så ville även Märta testa teatern. Hon sökte upp Siri Von Essen som flyttat hem till Helsingfors och som gav lektioner. Via henne fick hon en roll som prinsen i Prinsessan på ärten i en elevuppvisning på Ryska nationalteatern. Hon var då 17 år och gjorde en succé-artad debut.

Nu hade hon definitivt bestämt sig. Via skådespelaren Emil von der Ostens teatergrupper i Sverige och via engagemang på Vasateatern, hamnade hon så småningom i London. Där tog hon lektioner i engelska. Via system fick hon sedan kontakt med Charles Froman, New Yorks teaterkung. Hon kom därefter att bli en leading lady på Broadways teatrar. Hon jobbade väldigt hårt, samma roll i tre år i sträck, så hon brände ut sig och gjorde ett längre uppehåll från teaterscenen. Hon levde ett tag som cowboy i flera månader. Hon återhämtade sig, men stadslivet ville hon inte tillbaka till

Trots närheten till Hollywood så föll hon aldrig för frestelsen att bli filmstjärna. Hon lär dock ha spelat in en stumfilm som dock inte finns kvar. Hon fortsatte med skådespeleriet fram till ca 1929. Då hade hon gift sig, och ägnade sig sedan åt sin mans mandelodling, att skriva en bok om sin tid i Finland med titeln Uncle, Aunt and Jezebel. När den gavs ut i England fick den titeln Mathias and Mathilda. Martha skrev också på en ny bok som utspelade sig i fjällmiljö i Sverige, eller som hon skriver i ett av breven: Den handlar om en by i Jämtland. Om man sammanställer, Sikås, Åsen [i Lit] och några byar i Åredalen, litet af hvarje - så får man min by. Men den blev nog inte klar.

Kuriosa: Den unga Greta Garbo nyss kommen till Amerika, fann sitt första hem hos det gästfria paret Hedman/House i Connecticut.

Marta födde 1904 en dotter Ella Alfrida. Hon fick växa upp hos systemen Greta, gift Severin, i Gävle. Fadern var en skådespelare Emil von der Osten. Honom nämner Marta aldrig, men hon hade fin kontakt med dottern som när hon blev vuxen flyttade till Paris. Ella Alfrida flyttade sedan till USA när modern Marta blivit änka och även drabbades av hjärtbesvär.

Ella Alfrida avled 96 år gammal år 2000. Hon var då bosatt i Georgetown, South Carolina

Eva Sundin 2019-01-30

Märta Abigails familj

Föräldrar

John Hedman, postiljon F: 1838-03-04 i Undersåker. D: 1909 i Östersund
Ingrid (Andersdotter) F: 1849-05-04 i Hammerdal. D: i Stockholm. Kusine med Märet (se nedan).

Bosatta på Storgatan 56 i Östersund. Modern Ingrid Hedman flyttar till Stockholm 1915.

Deras barn:

Olof Andreas F: 1873 i Östersund. D: 1931 i Hamburg

Lydia Christina F: 1878 i Östersund. D: 1958 i Monaco

Johanna Margareta (Greta) F: 1880 i Östersund. Handlare i Stockholm, gift Severin. Änka 1942. D: 1962 i Stockholm.

*/Martha Abigail F: 1883 i Östersund. Änka 1947. D: 1974 i Florida

Thure Johannes F: 1886 i Östersund. Dog troligen i USA

Brita Linneas familj

Mottagare av breven var tremänningen Brita Linnea i Sikås.

Föräldrar

Hemming Persson F: 1861 i Lit. Handlare

Märet Vestlund F: 1866-10-04 i Hammerdal. Kusine med Ingrid, Marthas mor.

Barn:

*/Brita Linnéa F: 1893 i Lit. D: 1983 i Hammerdal.

Hermilda Anna F: 1895. D: i 1969 i Stockholm

Per Algot F: 1897. D: i Hammerdal 1921-01-11

Jonas Edevon F: 1899. D: i 1908 Åsen

Märet Vestlund hade en äldre syster (f: 1863) som också hette Ingrid, som Martha ofta nämner i sina brev. Hon var gift med handlaren Jonas Jonsson och de hade fem döttrar.

*/Brita Linnea, gift 1917 med Sven Eriksson Österud, f: 1892-09-15 i Åshamra, Hammerdal. D: 1982 i Sikås, Hammerdal. Sven skadade ryggen i unga år, vilket påverkade honom hela livet. Så han arrenderade så småningom ut gården, och började driva en diversehandel istället.

Barn

Britt Ingrid F: 1920 i Hammerdal. D: 1922

Edit Märta Gunhild F: 1923-03-24. D: 2008 i Visby. Gift Jerreborn

*/Ruth Anhild F 1925-08-21 lever 2019

Nils Olof Ingemar Fors F: 1910-11-29, fosterson. D: 1960 i Stockholm

Henry Artur Edevon F: 1933-08-18. D: 1994 i Sundbyberg.

Släktnamnet Österud registrerades 1947 men användes även tidigare.

*/ 2017-04-13 talade jag med Anhild, en pigg 93-åring, efter tips från Mats Göransson på Arkivet i Östersund. Hon berättade om släktskapet mellan Linnea Österud och Marta Hedman. Hon träffade aldrig Marta, som var på besök 1920 i Sikås men hon har hört mycket om henne, och har en del minnen efter henne.

Anhild gifte sig med riksdagsman Paul Eriksson och bor kvar på släktgården i Sikås. Hennes son, Örjan Österud bor också kvar på gården.

Brev till Linnea Österud från
Märta Hedman, Chico, Californien, USA, 1928-1967

Arnbach
S.S." MINNETONKA"
ATLANTIK TRANSPORT LINE

Den 2 dra jan. 1928

Kära Linnéa!

Som du ser är jag än en gång på väg öfver Atlanten. Jag landstiger om allt går väl i Cleebourg - sju timmars väg från Paris, den 7de eller 8de januari.

Naturligtvis kommer jag till Stockholm för att hälsa på mamma, men om jag den här gången kommer till norra Sverige, det vet jag däremot inte. Fast nog skulle det vara underbart att få se Jämtland i Midvinterskrud. Ja, vi få se.

- Jag vet ej om jag skrivftigt och tackat dig för allt besvär med fällarna. Tusen tack!

Eller sagt dig hvad som skall göras med kr.19.25 som Du säger är öfver. Gör kaffekalas på de nitton kronorna och tacka moster Ingrid \tillsvidare/ så hjärtligt för hennes besvär. Jag skall skicka henne någon klädning eller något dylikt när jag kommer mig för. Du vet att jag håller hvad jag lofvar om det också tar litet lång tid ibland.

- Min make är ej med mig denna gången, det var förskräckligt svårt att fara utan honom, vi har knappast varit skilda en timma sedan vi gifte oss.

Men han fick lof att fara till California i affärer. Om sig göra låter kommer han öfver\ till Europa/ om en tre eller fyra veckor, eller också återvänder jag till honom efter samma tid.

Det fördärfvar hela glädjen att ej ha honom med. Det rullar ganska bastant så skrifningen går lite på snedden ibland. Men det är märkvärdigt vackert väder för den här årstiden. Jag promenerade på däck i en timme i en tunn höstkappa hela morgonen.

Jag kommer nog att anlända till Stockholm omkr. den 16de eller 17de jan.

Jag önskar dig allt godt på det nya året. De allra käraste hälsningar till dig och Sven och barnen och alla.

Tillgifnast Martha.

Hedmans pensionat, Hålland

d. 14de mars 1928.

Kära Linnéa.

Jag är närmare dig än du kanske tror. Och min make har jag också med mig. Han är alldeles våldsamt förtjust i Jämtland.

Jag kom hit upp till Hålland ensam först, och reste så ned till Oslo och hämtade min man som dit den 28de febr med "Fredrik VIII". Vi hade en underbar resa öfver de norska bergen, först till Trondhem och sedan hit.

Ändamålet med mitt brev var dock ej så mycket att tala om för dig hur vackert det är här uppe i Norden, för det vet du ju, men att tacka för skinnfällarna.

- Det varen riktig rolig historia med skinnfällarna. Jag frågade mamma gång på gång om de ej kommit, eller om det ej kommit någon avi på dem. Nej, det hade det inte. Mamma tyckte förstås också att det var underligt. Tiden gick. Så sista dagen jag var där hittade jag, på ett visst ställe, ibland skrappapper en avi - från Sikås - nå, det kunde då inte vara något annat än fällarna.

Jag såg på datum, den hade anländt innan jag kom till Stockholm. Jag ringde på en stadsbud och gaf honom papperet och bad honom att gå till stationen efter hvad som stod på lappen. Han kom tillbaka med beskedet att de säckarna hade blifvit levererade till fru Hedman för nära tre veckor sedan. När jag sade det till mamma - då vaknade hon - "Nej, du ska få se att det är de säckarna som jag har i min garderob.

De var så mjuka att jag trodde det var dun som Greta skickat till mig. Och jag vill ingen dun ha, så jag öppnade aldrig säckarna, utan satte bara in dem i garderoben." -

Men nu öppnade vi säckarna, och mycket riktigt, där voro fällarna. Och sådana härliga fällar. Och sådana vackra täcken! Mamma måste ta sig en liten "lur" på eftermiddagen, bara för att få sofva en liten stund under en af dem. Sedan packades de in i säckarna igen, och sitta åter i garderoben för vidare befordran.

- Vi kunde ej annat än skratta, vi hade ängslats så öfver dessa fällar som sutto i garderoben hela tiden. Jag tänkte skrifva med detsamma och tacka och började ett bref också, men så vitt som jag kan komma ihåg blev det aldrig färdigt det brefvet. Tacka moster Ingrid så särskilt mycket. Och tack själf snälla Linnéa för allt besvär.

Vi komma nog att stanna i Europa en längre tid den här gången, och som min man är så särdeles betagen i Jämtland, har vi så godt som bestämdt oss att komma hit upp igen i sommar. Jag vill så gärna att vi skulle resa omkring litet, och det är ju ej så lätt at göra den här tiden på året. Fast vi ha dock just \nu/ varit till fjälls på en tredagars färd i släde. \Och det var härligt/ men i alla fall är det ju inte så lätt.

Men - i sommar någon gång, hoppas jag att kunna få visa Sikås för min man - och min man för Sikås.

Jag skickar en check på tio dollars för frakten och för att köpa någon lite present till moster Ingrid. Jag får väl tacka vidare sednare.

Vi komma nog att stanna i Hålland ännu någon tid på Hedmans pensionat, annars är vår säkraste adress medan vi äro i Europa

- Axel Nilsson advokatkontor Drottninggatn 17, Stockholm.
 Min man ber om sin hälsning till dig, de dina - alla släktingar och för resten
 hela Sikås -
 Och jag sänder också alla dessa mina hjärtligaste hälsningar.
 Din tillgifna Martha.

Hålland

Den 2dra april.

Kära Linnéa!

Tack för påskhälsning! Ja, nu lider det på tiden att vi skola ge oss iväg f.n. åtminstone - så detta är på sätt och vis ett adjö - bref. Vi ha ämnat stanna i Sthlm någon tid och om vi få tid att stanna till sommaren så komma vi igen norrut.

Vi skulle ha gett oss iväg till Stockholm för länge sedan, men min make bröt sin arm för fyra veckor sedan, och jag tyckte att detta var en bättre och lugnare ställe att bli återställd på - än Stockholm. Det har gått bra, han är nu nästan normal och armen var bruten på två sätt, både tvärs af och på längden. Vi äro mycket tacksamma att allt har gått så bra.

Nu skall jag än en gång försöka få tag i Anna på telefon och se om hon inte kan komma hit en dag. Jag var fasligt missräknad att inte få se dig i Jan. - men vi få nu hoppas på sommaren.

Jag ber om mina varmaste hälsningar till alla de dina. Och så är det alltid underförstått att du använder ditt omdöme och hälsar sådana personer som böra hälsas.

Och kära hälsningar till dig själf - din tillgifna Martha.

1930

[tryckt julkort]

Mr. and Mrs Henry Arthur House wish you a merry Christmas and a Happy New Year.

Chico, California är vår adress

HOTEL OAKS

Chico California

Mars den 14de 1930

Kära Linnéa!

En regnig dag idag. Jag skall försöka att skaffa mig ett något bättre samvete genom att sköta om min mycket efterblifna korrespondens. Här i Kalifornien är

vädret så vackert att man blir alldeles demoraliserad. Man vill bara vara ute. - Promenera - eller åka bil. Nyttigt är det förstås för hälsan och det är kanske lika viktigt som ett godt samvete med afseende på korrespondensen.

När du någon gång ger mig en tanke, hvilket ja hoppas du gör, så undrar du väl hvar jag är och hafver min varelse. Jo, i Kalifornien. Nu ha vi kommit så här långt bort. Och det är visst det längst man kan komma, för kommer man längre så blir det närmare - om du förstår vad jag menar.

Vi tillbringade sommaren i Duluth, delvis i Duluth hos min svärmor och delvis i vildmarken i en stuga - sjuttio engelska mil från Duluth.

I november foro vi därifrån till Californien, vi bilade hela vägen. Tre tusen engelska mil. Det var en underbar upplevelse. Oerhört intressant. Nu äro vi här vid mandelranchen i norra delen af Californien. Och här komma vi nu nog att bli för en längre tid.

Vår vistelse i Europa hade det med sig att vi fingo klart för oss att vi ej vilja slå oss ner här för alltid, trots att det i många afseenden är paradisiskt här. Nej, vi ha en längtan att få ett hem i Europa någonstans. Men - den dagen och stunden har ännu ej kommit då vi kunna göra detta. Men vi ska ej bygga här, eller köpa hem eller slå oss ner på allvar. Vi ska så småningom försöka att få sälja mandelranchen.

Du skref till mig så mycket om syster Anna. Det var för ledsamt att jag ej fick tala med henne, träffa henne. Jag hoppas att hon ej försummar sin hälsa. Hälsan är det viktigaste af allt. Har man hälsa så har man också lifsmod, hvad som än händer. Det är så underligt hur många människor medvetande, andra omedvetande missköta sin hälsa - sedan tro de att vår Herre sänder alla möjliga sjukdomar på oss.

Och man behöfver ombyte, man behöfver hvila. Kan du inte få henne att se det? Du har ju ordet i din makt. Hur är det med din make och hans hälsa? Bättre, hoppas jag, sedan han inte behöver anstränga sig med den där stora gården.

Vi voro missräknade att ej få komma tillbaka till norra Sverige på sommaren. Jag ville så gärna att min man skulle få se hur fagert där är på sommaren. Jag har en stor längtan att en vacker dag få bygga en stuga någonstans i Jämtland. Men först måste ju min make få klart för sig om han skulle tycka om det. Så jag vill att vi båda skola vara nöjda. Han har klart för sig att han tycker där är trefligt på vintern, så då återstår att visa honom några härliga sommardagar och sedan kanske vi kunna börja planera.

Vi har en våning här på hotellet, vi ha beslutat oss för att inte ha något hem i den här delen av världen. Vårt hem i Springdale ha vi sålt. Alla våra möbler och egodelar äro där fortfarande. Nuvarande egaren använder dem tills vi få klart för oss hvar vi ska vara.

Jag är inte alldeles lat fast jag ej spelat på ett par år. Jag skrifver istället. Hela sommaren arbetade vi på öfversättningen af Selma Lagerlöfs pjäser. När man en gång arbetat hela sitt liv som jag har, går det ej att vara utan verksamhet. Man måste ha något verkligt intresse.

Jag skickar dig en del snapshots. Om du ser på dem genom ett förstöringsglas så får du bra mycket större glädje av dem.

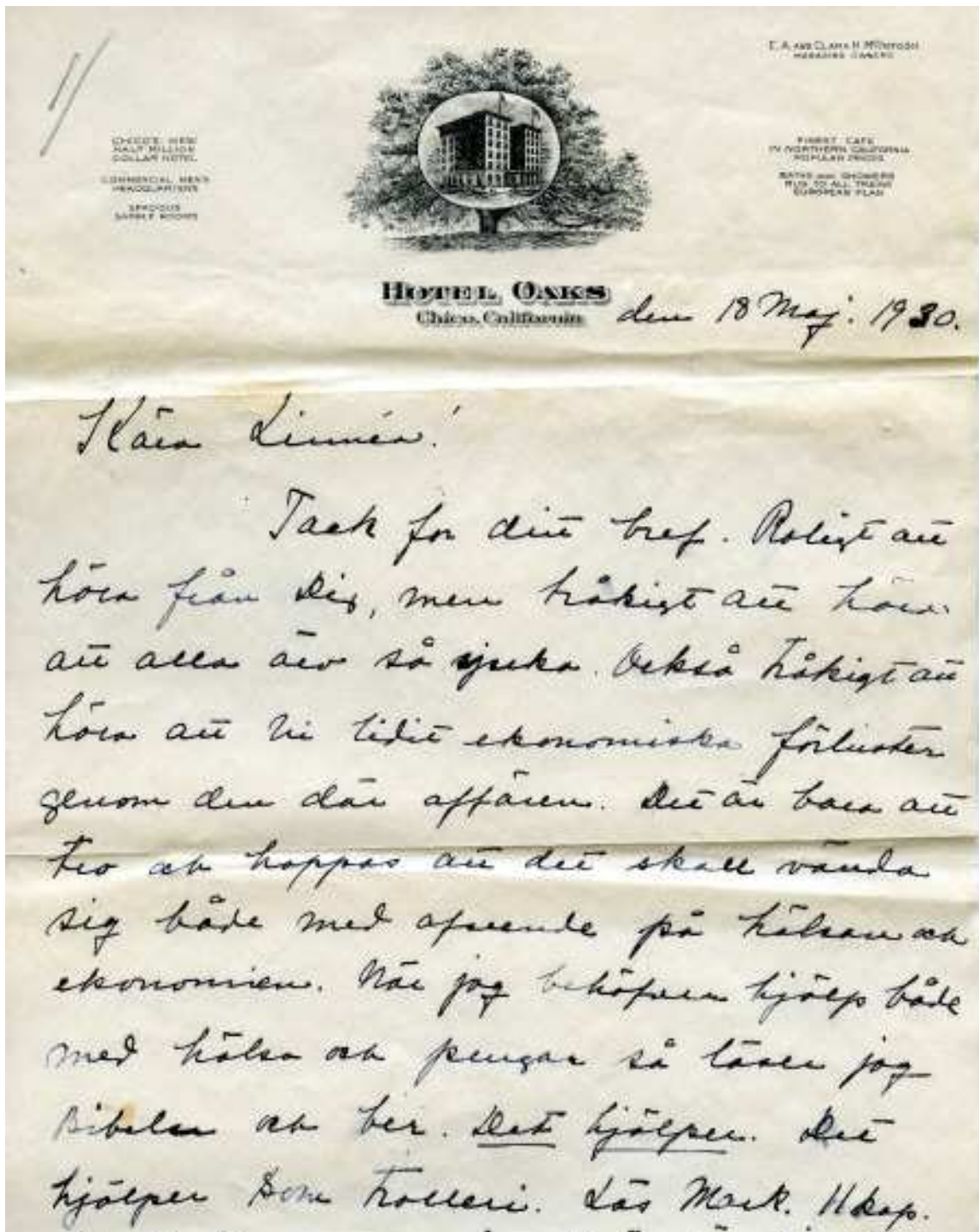
Mamma talar alltid om Elises barn - Elise i Mårtensgården - men aldrig säger hon om de är gossar eller flickor eller åldern. Om det finns några flickor bland dem skulle jag ju kunna sända dem några använda kläder. Mamma säger att de ha det inte bra. Mamma har så många skyddslingar.

Hälsa Görn-Kari. Ge henne ett par af de små snapshoten. Jag hoppas att jag skall få se henne en gång till här i världen. Jag kommer så väl ihåg när jag följde med henne och plockade "mylta" (den andra sortens papper tog slut) [Marthas anmärkning]

Hälsa också moster Ingrid samt alla som jag känner i Sikås. Och de allra hjärtligaste hälsningar till Dig, make och barn från min make och mig.

Din tillgifna

Martha

HOTEL OAKS

Chico California den 18 maj 1930

Kära Linnéa!

Tack för ditt bref. Roligt att höra från dig, men tråkigt att höra att alla äro så sjuka. Också tråkigt att höra att ni lidit ekonomiska förluster genom den där affären. Det är bara att tro och hoppas att det skall vända sig både med afseende på hälsan och ekonomin. När jag behöfver hjälp både med hälsa och pengar så läser jag Bibeln och ber. Det hjälper som trolleri. Läs Mark. 11 kap. 22.23.24. verserna den 24 är särskilt underbar. ” Därför säger jag till Eder: Allt hvad i bedjen om och begären, tron att det är Eder gifvet; vet det skall ske eder så”.

Man skall tro att det är gifvet och om man gör det, så skall det ske. Den versen har hjälpt mig mer än något annat här i världen. Och Jakobs brev. 1. K. 5.6.7 8. verser. Jag läser dessa dagligen.

En del människor tycka att det är litet kallt och osympatiskt att komma med bibelspråk när man är i bekymmer. Men det är därför de ej förstå det på det rätta sättet. Den enda verkliga hjälp är om man kan hjälpa någon att hjälpa sig själf. Och om man kan hjälpa dem att se Gud hjälper alla, bara vi låter honom.

Men - i synnerhet hvad man kallar religiösa menniskor - \tyckas/ tro att Gud är någonting\ att vara rädd för, någonstans/ så långt borta, och inte alls intresserad i ”små saker”. Gud är intresserad i att hjälpa mig med diskarna äfven.

Koncentrera Linnéa, morgon och afton. Gå in i ditt rum i stillhet. Se - slut ögonen och se framför dig de omständigheter du vill ha. Se hälsa för dig och de dina. Se gladt arbete och frihet från bekymmer. Känn dessa tankar ända in i djupet af din själ. Om du förstår dig att du har allt detta, känner att du har allt detta \då/ känner du dig tacksam och glad, det är jag säker på.

Efter din halftimme eller timme af koncentration, af bön, försök att behålla den där glada känslan inom dig hela dagen, hvad som än händer. Förlorar du den, gå in i ditt rum igen, och koncentrera tills du får igen den. Det kommer att gå lättare för hvar dag. Och så småningom kommer omständigheterna att ändras, förbättras, men på alldeles naturligt sätt. Hälsan också.

Skrif till ” Christian Science” hufvudkvarter i Stockholm och be om några af deras skrifter. Det kommer att hjälpa. Våra tankar skapa vårt lif. Tänk ingenting som drar ned - vägra sådana tankar tillträde. Tänk bara sådant du vill \att det/skall hända.

Ja nu tror jag att jag måste sluta min predikan. Jag ville så gärna att du skulle förstå hvad jag menar. Förstå hvad som hjälper. För allt det. Det största och mest andliga. Det minsta och mest matriella. Och för hälsan.

Jag skickade dig för några dagar sedan en låda, ett paket rättare sagt, med kläder. Du får dela på det enligt ditt eget samvete. Men jag hade tänkt mig att några af Elises flickor skulle få den där tjocka bruna kappan (den är inte urblekt, - den är så där shatterad, det ska låtsas vara fint). Den är duktig att slita på.

Så är det en beigefärgad chiffonklädning, den har just kommit hem från kemisk rengöring, och är i god kondition. Jag hade tänkt att du skulle behålla den för dig själf.

Så ha vi en grå siden kappa med tillhörande söndersprättad klädning af chif-

fon. Om det är någon som är "fiffig" med sömnad, så är det mycket möjligt att den personen kan få till något bra af den. Som den är, är den ej värt mycket.

En grön regnkappa, \den är bra/ kanske din syster Anna vill ha den. '

Ett par svarta skor.

En bomullsklädning.

En bäddjacka.

Ett nattlinne och litet annat smått.

Men som sagt, ni får dela som ni vill och bäst behöfver. Jag tror att jag får till ett annat paket snart. Tala om för mig hur du delat på paltorna.

Nej, Olle är ej i Amerika. Han är konsul i Hamburg. Han har ej köpt någonting i detta landet. Springdale har vi sålt, men ej till honom.

Nu lite tal om mandelplantagen. Det tror jag skulle vara det mest opraktiska som din Sven kunde ta sig till med. För det första äro mandlarna mycket svårskötta. T.ex. tidigt på våren -under frosttiden - cirka tre månader är det mycket nervöst och nattvak. Det kan hända att man får vara oppe så godt som varenda natt. Vi ha i plantagen omkring tiotusen oljekrukor, fyllda med olja.

I den händelse termometern går ned och man befarar frost, tändes alla dessa. Den varma röken hindra så mandlarna från att frysa. Och när det händer så måste det gå fort. Man kanske har tjugofem af män där bara för en halftimmes arbete. Och svårt skulle det vara att hantera män när det ska gå fort om man ej kan språket. Små mandelplantager löna sig knappast på grund af att de äro så krångliga att sköta. (om mandelplantagen är liten eller stor måste man vara vaken i alla fall) Och inte går det för en man med svag hälsa.

Här är klimatet de allra härligaste åtta månader på året. Fyra månader är det för olidligt hett. Men det är det rätta klimatet för mandlarna. De två skördemånaderna augusti och sept. är det rent omöjligt med värmen här. Jag tror aldrig att din Sven stod ut med värmen här på sommaren. I synnerhet när han inte är van.

Men Kalifornien är stort, det har alla slags klimatförhållanden. En del paradisiska året rundt. I södra Kalifornien vid kusten skiljer det inte tio grader på sommar och vinter. Det är varmt och soligt och härliga friska vindar från hafvet, året om.

Öfverhuvudtaget vid kusten är klimatet jämnare. Dessa inlandsdalar äro härliga en del av året, men rent olidliga på sommaren. Alla som kunna fara sin väg. Vi resa i nästa vecka. Vi måste tillbaka till skörden. Men då ska vi bo högt i bergen, där det är svalt. Sex svenska mil får Henry Arthur då lof att bila morgon och kväll, men det går fort på bra vägar och det är värdt det för att få sofva där det är svalt och man öfverhuvudtaget kan sofva. Jag stannar förstås på berget hela tiden.

Men om ni vill till California, så vet ni ju det bästa själfva. Och att sköta en höns-ranch t.ex. eller att odla alf-alfa det tror jag inte är så svårt. Fruktodling är en svårlärd sak. Det är en hel vetenskap.

Jag vill så gärna vara till hjälp om det är något jag kan göra. En mandelranch tycker jag inte är en god idé både på grund av skötseln och klimatet. Det är inget arbete för en svag man. Men först måste din Sven bli frisk. Är man frisk så kommer lifsmotet. Allt är då lättare. Skrif och tala om hur det är med honom. Det är svårt att ge råd. Om ni \själfva/ äro energiska och fyllda med ifver och ambition är det mycket bättre försäkring för succes än alla mina råd. Jag tror inte man kan lyckas med någonting om man inte har en riktigt brinnande ifver och kärlek och intresse

för hvad man företagit sig. Tur har man också när man är besjälad af ett brinnande intresse.

Du glömmet väl aldrig att hälsa ”Görn-Kari” hvarje gång jag skrifver. Det var dumt att jag ej kom ihåg att lägga in i paketet något som skulle passa henne.

Jag skall försöka få tag i några fler kort på min make och skicka.

Det är så gudavackert här just nu och varmt och blommor och rosor i mängd. En myckenhet som ej kan beskrivas af vilda blommor ha vi haft i månader.

Box 995 Chico Cal. är säkraste adressen.

Hälsa moster Ingrid, särskilt också - samt hjärtligen de dina - och alla som böra ha hälsning.

Självf är du varmt hälsad! Din tillgifvna Martha.

PS. Jo, vi ha nog funderat på att få oss något ställe i Jämtland, men den dagen och stunden har ännu ej kommit. Men jag koncentrerar dagligen och med Guds hjälp är jag säker på att det blir. Just nu äro vi riktigt fast här. Min makes kompanjon i mandelplantage - affärerna dog för tre veckor sedan. Och den saken komplicerar vårt lif något. Men vi äro unga ännu. Och med Guds hjälp och den diet vi nu hålla kunna vi komma att räcka mycket länge. Och i förstklassig hälsa medan vi räcka. Och gamla saker vilja vi förstås ha, \ svenskt och gammalt/ - som sagt - när den dagen och stunden är kommen. M.

CUSTOMS DECLARATION.
To be filled out at the DISPATCHING EXCHANGE Office

DESCRIPTION OF PARCEL (State whether Box, Package, Bag, etc.) Actual Weight of the Parcel	CONTENTS (Describe Articles Enclosed)		VALUE	
				Cents
	2	Old coats	2	00
	2	" chimes	1	00
	2	" caps		50
				3.50

Date of Mailing: 8 May 1920
Name and Address of Sender: Mrs. N. F. House, Box 995, Chico, Calif.
Parcel Bill No. _____
Entry No. _____
(DATE STAMP) (MAILING OFFICE)
CHICO CALIF. MAY 18 1920

Tullklaringsattest, utfärdad vid centraltullkammaren i Malmö
Ink. nr. 100 För *Posten*
Kollis innehåll: *Postbrev till Martha*
Kvantitet: *2 p* Toll: *2 p* Summa kronor: *4 p* Aftöckr. *5 JUNI 1920*

HOTEL OAKS
Den 8 sept 1930
Chico California

Min kära Linnéa!

Ett hjärtligt tack för brevet! Och den svenska flaggan till min födelsedag!
 Tusen tack för densamma!

Så roligt att höra att kläderna komma till nytta. Jag är så glad när jag får vara ”lite till välsingnelse”, som mamma alltid säger. Men jag kan omöjligt fatta hvarför någon tull ålades. Det var ju alltsammans gamla saker. Hur mycket var det? Du får lof att tala om det. Det vill jag naturligtvis betala. Jag vill på inga villkor att mina klädespaket ska bli för någon en utgift. Så vi får lof att komma öfverens att, om det är någon utgift när paketen anlända, du genast låter mig veta hur mycket det är har som lagts ut.

Jag sänder idag ytterligare ett litet paket. Det innehåller: - En mörkblå stickad klädning, tre bommullsblusar, dessa, \klädning och blusar/ hade jag tänkt mig skulle passa för töserna i Grenås. Så är det där ett par svarta silkesstrumpor. De kunde kanske passa för moster Ingrid. Ingen yngre person använder väl svarta strumpor. Jag har dem kvar sedan jag hade sorg efter min svärfar. En beigefärgad sidenunderklädning och en sidenblus (vhit med brunt på) får du och syster Anna slåss om. Två små fina näsdukar - jag hade tänkt den hvita för Görn-Kari, och den gröna för en af Jonson flickorna. Men om det är din åsikt att inte Görn-Kari skulle förstå sig på det fina i den där tunna näsduken, så behåll den själf eller ge den till någon yngre. Ja, några tunna bommulls - nej - yllestrumpor menar jag, är där också och en gammal \ylle/ morgonrock som är tunn och ändå varm. Den kan vara bra för Sven när han ligger på soffan och hvilar sin rygg.

Det är tråkigt att höra att Svens hälsa är så dålig. Om han bara på något sätt kunde få verkligt lifsmod och intresse i lifvet, få klart för sig hvad han hälst vill göra, blefve nog hälsan bättre också. Hvad är det för arbete han hälst vill göra? Är det något \arbete/ som han är mycket mera intresserad i än något annat? Ibland tar det så länge innan en person får klart för sig sin plats i lifvet. Men, vi ha alla en plats att fylla. Det är jag säker om. Och om vi bara ha en riktigt verklig uppriktig önskan att få klart för oss, så få vi det. Fast ibland tar det tid. Beroende på oss, inte på Gud. Så ofta vänta vi att Gud skall göra för oss, hvad han bara kan göra genom oss. Det är det där samarbetet med Gud som går så bra när man får det klart för sig. Och Gud har ej förlorat sin kraft, han kan göra Sven frisk också. Om Sven bara kunde få det klart för sig. Och tro det. Men jag är i alla fall glad att jag afrådde Sven från Amerika. Här behöfver man ett öfverflöd af kraft och spänstighet. Har man det och ingen rädsla, då är detta land bra. Men mandlarna är en svårskött artikel. Plantagen är svår att sköta och vissa tider på året kräver arbete både natt och dag. Just nu, under skörden ha vi två afdelningar som arbeta. Hvarje afdelnig 8 timmar. Allt är uträknat på timme här. Vår förman, som varit hos oss i åtta år, öfverser båda afdelningarna men så har han också dubbel lön denna tiden. Under skörden ha vi dessutom en extra förman. Vi ha cirka sextio personer som arbeta under skörden, och stora och underliga skördemaskiner. Ja, rätta namnet är väl inte ”skördemaskiner”, det är en mycket komplicerad maskin för att ta bort den yttre hylsan som är på mandlarna.

Och sen ska mandlarna säljas. Och det är inte så lätt att sälja i den rätta stunden och få det rätta priset.

Vi återvände till Chico den 1sta aug. för skörden - efter att ha varit i Canada, vestra delen, badat hvid hafvet och klifvit i berg och försökt få oss litet extra hälsa och kraft. Vi äro ju båda friska som nötkärnor men man kan behöfva "extra hälsa" på lager när man ska ha ett par månader af denna värme. Hetta, rättare sagt. Jag tror dock att det värsta nu är öfver. Det är svalt och skönt idag. Och inatt behövde vi verkligen en liten filt, fast tunn förstås. Vanligtvis på sommaren ha vi ingenting \ öfver oss/ - lakan ibland - ibland inte ens det. Och det har hänt att jag äfven tagit af mig nattlinnet och vridt på den elektriska fläkten öfver sängen. Och jag kryper ned i mitt kalla badkar 4 å 5 gånger om dagen. Och ibland på natten.

Men jag önskar att jag kunde nå er med någon af vår frukt. Meloner, persikor, färska fikon, och plommonträden digna just nu under sin börda.

Anna och Ingrid Hemmingsson skrefvo ett riktigt treffligt bref och tackade. Ja, det har ej varit mycket att tacka för än. Men det kanske blir. Hälsa dem och tacka för brefvet. Jag skall skrifva dem en rad när jag får tid. Min korrespondens har kommit så på efterkälken, min hjärna har varit så slö under denna värme.

I oktober - i slutet - när skörden är öfverstökad - skola vi resa till södra Californien, till det beryktade Hollywod igen.

Jag fick aldrig något brefkort från dig från Östersund. Vi voro ute och reste i Canada och det kanske har kommit bort när det rest efter oss från plats till plats.

Passa mina skor åt dig? Om de göra det behöfver jag ej \längre/undra hvar mina skola få ett hem.

Hälsa alla som böra ha hälsningar. Din familj - hjärtligt. Jag är så ledsen att höra att Anna ej är frisk. Jag fick lof att skratta när du talade om för mig om mamma och Anna. Det förstår jag så väl. Gamla människor bli krångliga - det tillhör ålderdomen, det är bara \att/ inte bry sig om - men - är man så inte frisk så är det nog svårare. Ja, det är mycket krångel här i lifvet, och så mycket som inte behöfde vara om vi bara såge rätt på saken.

Käraste hälsningar Din tillgivna Martha.

Oct. 29. 1930

San Fransiso Limited

CHICAGO & NORTH WESTERN RY.

UNION PACIFIC SYSTEM

SOUTHERN PACIFIC LINES

Min Kära Linnéa -

Detta skrifer jag på tåget - en route to New Jork - så om min handstil är skakande och eländig - så är det ej mitt fel - det är tågets. Och jag ber om ursäkt på förhand för mina kråkfötter.

Jag fann när jag packade en hel del kläder, som jag tyckte skulle kunna komma till bättre nytta på annat håll än hos mig - så jag har sändt ett paket till dig. Jag innesluter en lista.

En dräkt som är nog så ny, kanske tullen komma att krångla öfver - det är

en skraddardräkt - kappa och kjol, men den dräkten är svensk, sydd hos bröderna Ellmér på Grefthuregatan i Stockholm. Så det är då alldeles omöjligt att det skall vara någon tull för en svensk vara som återkommer till fosterlandet. Skulle det vara något krångel - låt den få ligga på tullen och skrif till bröderna Elmér - sannerligen om jag kommer ihåg om de stafva med ett eller två l. Numret till Grefthuregatan finner du i telefonkatalogen. De sydde två dräkter åt mig i maj 1929 och komma säkert ihåg det.

Den dräkten vill jag att Anna - äldsta Grenåstösen, hon som skall gifta sig - skall ha. Den är någonting att slita på. Jag har gjort några förslag på min lista, men det behöfver du inte följa om du finner att det passar bättre på något annat sätt.

Med käraste hälsningar din tillgifna Martha

(forts)

Jag vill så gärna ge någon klädning till moster Ingrid Jonsson. Men tvivlar på att någon af dessa passar henne. - Hattarna kanske bli ihjälklämda, men det kan ej hjälpas. Låt mig veta hur du har delat på detta.

Lista.

En gråbrun skraddardräkt med en smal blå rand. För Anna, äldsta Grenåstösen om den inte passar alldeles åt skogen förstås.

Mörkblå kappa med tillhörande Georgette - crepeklädning, använd ditt omdöme för hvem. Med litet besvär och kem.tvätt borde man kunna få till något av denna dräkt.

Brunspräcklig stickad dräkt med tillhörande "jumper", för den andra i ordningen af Grenåstöserna.

Beigefärgad stickad "jumper" (med metalltråd) med tillhörande veckad sidenkjol (fastsydd på en lång foderklädning) Vill du hellre ha denna eller den mörklå?

Gul bomullsklädning. Yngsta Grenåstösen.

Skärt nattlinne åt en af dina töser.

Svarta skor åt dig, om de passar.

Brun läderhandväska det är inte mycket med den om man inte är fiffig nog att sätta nytt foder i den.

Brun siden handväska, för Linnéa den passar så bra till den beigefärgade tunna klädningen du fick (men tvätta den i bensen).

Blå hatt, den går med den blå dräkten.

Brun hatt.

Brunhvit prickig sidendräkt. Den skäms jag sannerligen sända med, den är för eländig. Men man kan \kanske/ använda kappan att laga klänningen med. Gör en underkjol af den.

I fickorna på den brun\hvit/prickiga sidenkappan finner du en liten näsduk och ett par bomullsvantar - Kanske den näsduken passar åt Görn-Kari?

De där två "stadiga" dräkterna vill jag Grenåsflickorna skall ha. Annars gör det detsamma. Den där brunhvitprickiga är det allt bäst att du gör dig en underkjol af. M.

Oct 29. 1930

7.

San Francisco LimitedCHICAGO & NORTH WESTERN RY.
UNION PACIFIC SYSTEM
SOUTHERN PACIFIC LINES

Min kära Vinnera -

Detta skrifver jag
på Tågse - en route
to New York - så om
Min handstil är
skakande och eländig
- så är det ej veist.

Chico, California

Den 5te mars 1931

Min Kära Linnéa.

Jag har en hel del både bref och julkort att tacka dig för. Och tidigare skulle jag också ha skrivit. Naturligtvis. Jag ber om öfverseende.

Ja, jag fick ditt bref där du bad om en kostym för Sven. Det var stor otur att det brefvet ej kom tidigare. Innan vi lämnade Chico för New York, gjorde jag "rent hus" både angående Henry Arthurs kläder och mina. Henry Arthurs gaf jag bort här och mina sände jag till dig. Vi köpte oss en hel del nytt i New York och nu torde det väl dröja innan vi känner att \vi/kunna skilja oss från något mera. Men - i framtiden skall jag tänka på Sven. Jag är ledsen att jag ej denna gång kunnat stå till tjänst.

Ja, kära gamla mamma är borta. Det känns svårt. Mycket svårt. Hur man än försöker att sätta sig in i tanken att det är naturens ordning att de gamla skola lämna oss, så känns det mycket svårt när det händer. Bara för några veckor sedan hade jag ett sådant trefligt bref från mamma. Hon var så öfverförtjust i den låda jag hade sändt henne före jul.

Det var ett af mammas största nöjen att åka i bil. Så när jag var hemma sist så brukade jag ofta ta mamma ut och åka i Stockholms parker och omgifningar. Hon var då så glad. Hvad det skall bli tomt att komma till Sverige och att inte finna mamma där. Men mamma är \nu/ lycklig. Lyckligare och gladare än med mig på våra bilfärder.

Vi tillbringade öfver två månader i New York. Hade där fasligt mycket att göra med att hälsa på gamla vänner och roa oss. På återvägen hälsade vi på Thure i Toronto, Canada och Henry Arthurs bröder i Cleveland Ohio. Nu har vi varit i södra Californien för sex veckor. Henry Arthurs mor tillbringar vintrarna där. Så du ser hvarför du måste ha öfverseende med min uraktlåtenhet att svara på dina bref och frågor. Det har alltid varit ett komplett mysterie för mig att somliga menniskor inte veta hvad de skola göra med sin tid. Jag har aldrig haft nog med tid. Jag skulle kunna använda 48 timmar på dygnet.

Hur är din Svens hälsa?

Dina bref äro så välkomna. Tänk på det. Och hvad det var roligt att få bref och äfven ett snapshot af din mamma.

Nu blomma mandelträden. Det är en stor fågring. Men trots allt vill jag bygga mig en stor stuga i Jämtland. Men jag vill förstås vara kry nog och att ha nog med slantar för att resa hit på vintern - när jag kommer till mina gamla dagar.

Hälsa alla som skola hälsas - med "särskilda" hälsningar och endast "hälsningar" enligt ditt omdöme.

De allra hjärtligaste hälsningar tills dig och de dina från din tillgifvna Martha.

Chico, Cal. April 4. 1931.

Kära Linnéa!

När jag igen läser igenom ditt brev finner jag att du vill ha svar före påsk och idag är det "påskafton" som man säger i Sverige. Men jag fick inte heller ditt brev förrän för ungefär en vecka sedan.

Ja, vår kära mor har lämnat oss. Det är svårt nu, men det kommer att bli svårare nästa gång jag kommer till Sverige. Det kommer att bli ett oerhört tomrum då. Kära mor lämnade ett godt och gladt minne. Det är många som kommer att sakna henne.

Så tråkigt att höra att ni måste sälja den vackra gården, men när din Svens hälsa är sådan den är, är det nog för svårt att tänka på jordbruk. Jag är också ledsen att jag måste säga att vi ej kunna tänka på att köpa den \gården/. Vi vilja nog helst upp bland fjellen om vi skola skaffa oss någonting i Jämtland. Och ett riktigt "fornhem" skall det bli också, när det blir. Men den sportens "fornstuga" är ju strängt taget för oss en extravagans och någon sådan extravagans få vi nog ej ta oss till med detta året. Kanske inte på ett par år. Kanske längre. Tiderna har varit mycket dåliga här för ett och ett halft år. Det kan ju anses att folk ha pengar, men det är ju ingen människa som har sina pengar i kontanter. De ligga ju i fastigheter eller aktier. Och fastigheter har ju gått ned så våldsamt och aktier har ju sjunkit så oerhört att det är ju bara att sitta stilla och be till gud att man kan behålla det man har äfven efter de har förlorat allfva värdet och mer - och hoppas att det i framtiden skall ta opp sig.

Måste man sälja nu är det ju en förfärlig förlust. Jag känner många s.k. rika människor och alla förmögenheter ha sjunkit med hälften och mer. Och just i år när det är så knappt om kontanter så kände vi på oss att vi måste installera artificiell bevattning på mandelplantagen. \Det var nödvändigt/. Det har tagit en oerhörd massa pengar \men måste ju följa med sin tid/. Och om några år ska vi \väl/ få de pengarna tillbaka i större skörd.

- Men vi ha ingenting att klaga på \vis avis tiderna/ vi ha ej farit närmelsevis så illa som många af våra vänner. Men en sådan extravagans som vår "drömstuga" i Norden, den få vänta en tid. Jag har för mig att när det händer så vill jag rå om skog också. Och fjällen måste vi kunna se. Att du inte kom och hälsade på mig i Hålland den där gången, så att du kunde få sett hur vackert det är där. Men jag är mycket ledsen att vi ej kunnat tänka på din vackra gård. Jag förstår så väl att du vill ha någon som vårdar den ömt. Vi ska hoppas att vår herre har något särskilt bra i sikte åt dig. Det är ofta så när det ser illa ut och vi inte tyckas kunna förstå. Tänk på det. Detta är en nattvakets tid för mandelplantage egarna. I två nätter ha de nu varit uppe hela natten och \på vår ranch/ tjugofem man ha haft brådt med att tända oljekrukorna. På dagen ska det arbetas i alla fall, då ska alla dessa tusentals krukor fyllas för att vara färdiga nästa natt.

Det är förstås olika arbetare dag och natt. Men förmannen skall vara med alla gånger fast han får ju ta sig en "lur" - heter det inte så? - på dagen när han satt arbetet igång. Nej, det är inte lätt att odla mandlar.

Jag är glad att höra att kläderna komma till nytta och äfven glädje. Jag hoppas innerligt att din make blir verkligen frisk och får sitt lifsmod igen. Med de hjärtligaste hälsningar till \dig/ och de dina.

Din tillgifna Martha

Viktoria, British Columbia, Canada Juni 8de 1931

Kära Linnéa.

De vackra verserna som, din vän "Edelweiss" skrivit, komma mig handa för många veckor sedan, vill du framföra mitt hjärtligaste tack. Jag skall spara dem och andra minnen efter min kära mamma. Jag uppskattar mycket vänligheten, så tacka så vackert som du förmår.

Vi äro för några månader här uppe för att undfly värmen i vår brännheta dal så länge som möjligt. Vi måste stå ut med den \under/augusti och september.

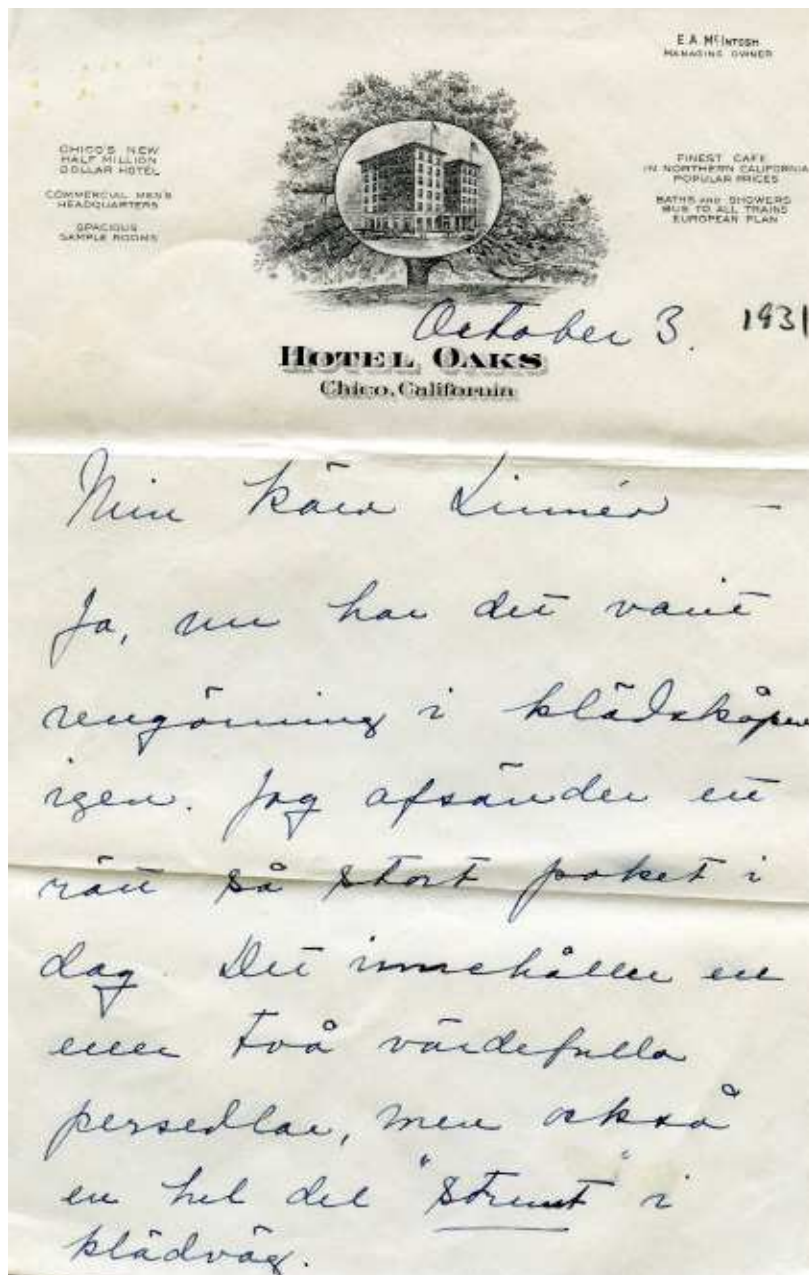
Om du tittar på kartan så får du klart för dig hvar vi äro. Några timmar - fem - med båt från Seattle. Klimatet här är det allra härligaste. Vi har hyrt oss ett hus med trädgård - och vi ha en otrolig massa blommor - bara en par minuter väg från hafvet. Vi ha den finaste sandstrand i vår bugt. Så vi får svalka oss och hämta krafter föratt stå ut de två månader som vi gå till mötes.

Du frågar om jag kan bereda plats för en chaufför. Ja, det är inte så lätt det. Dåliga tider och stor arbetslöshet är här. Och ingen vill engagera någon person som de ej sett. Och det kan man ju inte undra på. Vi ha ej chaufför. Vi köra själfva vår bil. Men en duktig och framåtsträfvande yngling bör väl ej vara rädd att ge sig af. För dem som ha mod och vill arbeta står ju världen öppen, äfven om det är aldrig så mycken arbetslöshet. Om man har sin hälsa förstås, det är ju det viktigaste när man skall ut och strida med världen. Det finns så många svenska platsanskaffningsställen i New York. Alltid kan en yngling få något "job". Och sedan beror det ju på personen själf. Somliga gå framåt som bara "katten" - andra stå stilla eller gå tillbaka. Hvad vi kallar "tur" det ligger i personen själf - ej i omständigheterna. Det är jag mera säker på än något annat som jag lärt mig här i lifvet.

Reser ynglingen öfver, skall jag göra hvad jag kan genom att ge honom introduktionsbref \och/ att säga honom hvart han ska vända sig. Känner han inga svenska i Amerika? Hvart vill han? Österut eller västerut i Amerika. Lönerna är ju förstås större i eller nära New York. Fast löner har ju gått ned en hel del det sista året. Chaufförer äro ju de första som drabbas af \de/ dåliga tiderna. Om folk måste ekonomisera, så är det chaufförerna den första tjänaren som afskedas. Alla kan ju köra sina bilar själfva, och göra det ofta äfven om de ha chaufför.

Kusten här liknar Sverige mycket. Det är roligt, men gör också att man får en stor hemlängtan.

Käraste hälsningar till dig och de dina - Martha

Oktober 3 1931
HOTEL OAKS
Chico California

Min Kära Linnéa -

Ja, nu har det varit rengöring i klädskåpen igen. Jag avsänder ett rätt så stort paket i dag. Det innehåller en eller två värdefulla persedlar, men också en hel del "strunt" i klädväg. Det bästa är nog en mycket bra blå cheviotdräkt, kjolen är förstås \för/ kort för närvarande mod[e], men det kunde lätt ändras om den som får den skarvar i med en blus och "besparing" (tror jag det heter) af något tunnare tyg.

I samma färg eller ljusare - ungefär så här [här har hon ritat en bild på hur hon tänker], tunnare tyg i hela cheviotdelen.

Jag har också någonstans - fast packat på någon vind - en bit cheviot af samma slag, tillräckligt för en ny kjol. Så den biten tyg kan den personen räkna på i framtiden, när jag kommer åt den.

Du får dela som du vill. Jag hade tänkt att dina flickor skulle bli litet bättre försedda den här gången. Skulle inte den där bruna veckade sidenkjolen med ylle-jumper passa åt Ella? (Jag har nålat dessa två samman).

Lydia Johnsson har visst också blifvit lite "missbytt" tidigare. Så sköt om henne med något som passar. Skulle din mamma eller moster Johnsson tycka om den där yllemorgonrocken? Jag innesluter en lista på innehållet.

Vi ha nu avslutat vår "sejour" i Chico än en gång. I morgon bittida bär det av till södra Kalifornien för fyra eller fem månader. Henry Arthurs mor tillbringar alltid vintern i södra Kalifornien, och då vilja vi ju gärna vara i hennes närhet - när det går. Vi har genomgått en otrolig hetta i år. Augusti var förskräcklig. Den enda svala stunden på dagen var fem på morgonen, när jag simmade i vår stora simbas-säng i parken. Men nu är värmen öfver. Gud ske lof.

Hur är det med din makes hälsa? Har ni sålt er gård? Det är väl inte så bra tider att sälja i nu äfven i Sverige. Här äro priserna nere alldeles förfärligt.

Nu måste jag fortsätta med min packning. Det är en sak jag har blifvit expert i, och det är packning.

Låt mig få veta om paketet kommer fram i skick och ordning. Med de allra hjärtligaste hälsningar, tillgifna Martha.

Hälsa alla, och alla "särskilt".

Santa Monica - Cal. Okt. 15de 1931

Kära Linnéa - Först ber jag om ursäkt för papperet och kuvertet också, men vi ha just flyttat in i detta hus och allting är mer eller mindre upp och nedvändt.

Jag sände dig ett paket \innan vi lämnade Chico/ och skref också ett bref, men glömde att nämna - när jag gaf några förslag om utdelningen af innehållet - att naturligtvis vill jag helst att du skall ha den blå cheviotdräkten - om den passar - ock - om du behöfver den. Passar den ej, är den ej så mycket värd - värdet ligger ju i skraddarsömnaden på kappan. Men jag hoppas att den passar. Ändra den inte, jag menar jackan, det vore synd.

Jo, det var allt.

Vi äro nu igen i södra Californien. Vi ha hyrt oss ett hus för vintern i Santa Monica. Det ligger vid hafvet. Tjugo minuters väg från Hollywood. Här är klimatet härligt året om. Inte stor skillnad på sommar och vinter. Och aldrig blir det hett, som i Chico. Det är möjligt att vi slå oss ned här och bara resa upp till ranchen när vi behöfva vara där.

Käraste hälsningar - jag har en liten rosengård - men med stora rosor - jag önskar att jag kunde nå dig med ett par - Martha.

GREETING FROM Los Angeles, Dec. 16 1931

Kära Linnéa!

God Jul önskar jag dig och de dina. Och ett lyckosamt Nytt år.

Vi båda hälsa eder alla.

Tillgifvna Märtha

Chico, Cal. april 5 1932

\Min svensk blir litet si och så ibland - om jag skriver 3 eller 4 brev på en gång så går det bättre d.v.s. de sista bli bättre/

Min Kära Linnéa.

När jag tar fram ditt brev och ser på datum af detsamma blir jag alldeles förskräckt, i synnerhet som där var en förfrågan som borde ha svarats på. Jag menar din förfrågan för Anna om hon finge komma till oss och vara hos oss någon tid. - Ja, det har sina sidor den saken. Jag vill gärna vara till nytta och "välsignelse" som mamma brukar säga. Men vi ha på snart fem år ej haft någon "varaktig stad" själfva. Inte sedan vi gjorde oss af med Spinndale. När vi äro i Chico ta vi våning på hotellet - vi bo ej på ranchen. På ranchen finns bara boställen för förmannen och hans mycket talrika familj - och arbetare bostäder för de många arbetare som vi engagerar under skörden.

Vi ha ej velat bygga för oss själfva - vi vilja ej spendera mera tid än är alldeles nödvändigt i Chico. Och det bli aldrig mer än fyra månader på året. Kanske med tiden att vi kan klara ut det på mindre.

När vi äro i södra Ca. hyra vi på hotell - eller ta ett möblerat hus. Vi ha stretat emot i det längsta att skaffa oss något hem i Californien. Detta trots det paradisiska klimatet i somliga delar af staten. \Ej i Chico/ Men vi känna båda att vi "tillhöra" New York. Så, som jag säger vi ha streta emot.

Men nu ser det i alla fall ut som om vi skulle få lof att skaffa oss ett hem här\ åtminstone för några år/. Så i sommar skola vi flytta alla våra grejer från Springdale. Och ett hus ha vi skaffat oss i Santa Monica. Det är i södra Californien, lika långt från ranchen, som Hålland är från Stockholm.

Men nog skulle jag gärna vilja vara till någon hjälp för Anna. Men inte kan det löna sig att betala resan hela vägen till Californien bara för att "vara där någon tid".

Då finns det väl varma platser närmare, där både vistelsen och resan dit inte skulle kosta närmelsevis så mycket som att komma hela denna långa väg. - Men - Anna är ju sjuksköterska, skulle hon inte kunna tänka sig att förtjäna sitt uppehälle här? Som sjuksköterska eller att ge massage? Just nu är det alldeles för svåra tider för att man skulle tordas råda någon till ett sådant steg. Vi ha alla stor känning af de bistra tiderna, en förfärande arbetslöshet råder här. På alla områden.

Men jag är optimist. Tiderna komma väl nu bli bättre, fast jag ej tror att det kommer att bli som det var. Och det är lika bra. Det var för mycket pengar, för mycken lyx. För mycket lätt förtjänta pengar. Det var inte normalt. Vi få nöja oss med mindre. Men, det var inte tiderna jag skulle tala om, det var Anna. Om hon skulle börja att, i väntan på något bättre, planera och tänka sig ett lif i varmare länder, om det är hennes önskan. Om hon skulle börja på att fundera ut hvad hon skulle kunna göra för sitt uppehälle. Allt detta intresse och alla dessa tankar skulle utan tvifvel göra hennes hälsa bättre. Hälsan beror till största delen på tankarna, på sinnet. Sedan kommer dieten och sist klimatet. Om bara klimatet förhindrade vissa sjukdomar, då skulle vi ju inte ha någon reumatism här - men nu har vi en hel del. Jag säger visst inte att inte klimatet har sin verkan, solen är nyttig för både kropp och själ.

Och så är det ju viktigt att kunna tala något engelska äfven när hon anländer. Det är rent af outhärdligt att vara någonstans där man ej kan tala.

Ja, det var ett rysligt långt pratande om samma ämne, men jag ville att både du och Anna skulle få klart för er att det är ej någon ohjälpsamhet från min sida, men man kan ju hellre försöka räkna ut något praktiskt för alla parterna. Allting är så osäkert för närvarande, att det är svårt att planera, och jag törs ej åtaga mig ansvaret för flera människor än jag har \alla redan/åtagit mig för närvarande. Men om man verkligen önskar att vara till hjälp så blir det alltid någon råd, det har jag funnit.

Vi hade en härlig vinter i södra Californien. Vi hade hyrt oss ett hus - möblerat - i Santa Monica - vid hafvet.

Det hus som vi skola flytta in i denna sommar är alldeles vid hafvet. Både min make och jag tycka bättre om oss vid hafvet. Lite svalt och en smula fukt. Vi få så tillräckligt av denna torra ökenhetta. Men vi hinna knappast flytta in, innan vi måste resa hit upp igen, för mandelskörden.

Jag tror inte ens att jag tackat för jultidningen från dig och Lydia. Framför till henne ett hjärtligt tack. \Och jag ber att få tacka dig/. Det var särskilt intressant att läsa i den en artikel om Fridsbergs barn och ålderdomshem. Mamma var så intresserad af det, bror Olof lämnade hela sin kvarlåtenskap till det.

Just nu är den vackraste tiden här. Allt är grönt i dalen. Vi ha de härligaste ekar. Och fält efter fält af en obeskriflig fågring af vilda blommor, främst bland dem den gula California vallmon. Och så de blånande höga bergen, med de hvita topparna. Man är färdig att glömma sommarens infernaliska hetta. Och våra rosor och kamelior!

Det är så roligt att höra att ni är tillbaka på er egen gård. Ja, jag undrar när jag ska se Sikås närmast. Hälsa alla släktingar och vänner. Det var särskilt roligt att Görn-Karis dotterdotter fick en kjol. Nästa gång måste ni särskilt komma ihåg henne.

Gud vare med er alla. Jag önskar er allt godt.

Med de hjärtligaste hälsningar tillgifna Martha

Chico, California, aug. 9 1932

Min kära Linnéa –

Om detta brevet blir så långt, det vet jag inte. Vi äro i Chico första dagen idag och det är litet att styra och ställa med. Innan jag lämnade södra Californien sände jag dig ett paket innehållande två herrkostymer dessutom ett par hvita flanellbyxor. Båda kostymerna böra nog både repareras och rengöras. Men då det är bra tyg lönar det mödan.

Ja, nu ha vi äntligen fått oss ett hem i södra Californien och fått dit alla våra egodelar från Springdale. Och när vi fingo riktigt i ordning så måste vi hit opp för skördens skull. Så vi ha hyrt ut vårt hem för tre månader medan vi äro här. Det är för dyrbart för närvarande omständigheter att ha ett hem som ej användes.

Den där tösen som du talade om - Frida, i Canada, i Saskatchewan - du talade ej om för mig hvad hennes efternamn är - du sade bara att hon var Kristinas dotter. Jag skall tänka på saken och det är ju möjligt att jag skulle kunna göra något för henne. Är hon kunnig i matlagning - det är förstås inte så viktigt, bara hon har anlag för det och är villig, så lär man sig snart. Är hon kunnig i att servera i hvad svenskarna kalla "bättre hem"? Servera vid bordet, menar jag. Som sagt, säg mig hennes fulla namn, så skall jag bära henne i minnet när något tillfälle öppnar sig. Men om hon är i Canada så kan det vara lite krångligt för henne att komma in till Förenta Staterna. Nu för tiden så vet du väl att det är bara ett visst antal "immigranter" som släpps in. Men man kan aldrig veta. Och en lång och dyr resa är det från Saskatchewan till Californien. Men med Guds hjälp är ingenting omöjligt, trots all arbetslöshet och dessa förskräckligt dåliga tider.

Så roligt att höra att din Sven är så bra till hälsan att han kan arbeta så duktigt.

Du säger att din mamma är fortfarande som en ung flicka. Jag kan inte tänka mig henne annat än som en ung flicka. Jag kan inte tänka mig henne annat än ung i själen (- och kroppen följer själen -) och rörlig och full af visdom. Jag har sådan goda och vackra minnen af henne. Jag tänker ofta på henne och kommer ihåg många visa ord hon sade för länge sedan.

Detta blir allt för denna gång, jag ville bara säga att jag sänt paketet med kostymerna.

Med de alla hjärtligaste hälsningar till dig och de dina och släkt och vänner i Sikås.

Din tillgifna

Martha.

Den grå kostymen syddes i Stockholm, af Kungens skräddare - vid Norrmalmstorg

**326 Amalfi Drive
Santa Monica Canyon Cal.
Nov 28. 1932**

Min Kära Linnéa!

Först får jag önska dig och de dina en mycket God jul och ett Godt Nytt År, med mycket välsignelse på alla sätt -

Jag har plockat ihop ett paket - en ny sak i det - en grå yllekofta som är för din mamma. - Jag innesluter en lista. Där jag ingenting har sagt får du dela som du vill - det är en del "småpjoller" som min mamma brukar säga, men det kan vara roligt med sådant också ibland. Jag hoppas att paketet hinner dit i tid så du kan sända den grå kofta till din mamma till jul.

Vi ha haft det härligaste väder de sista veckorna - jag har haft min frukost - ute hvarenda dag sedan vi kommo tillbaka från ranchen. Och ändå är jag uppe tidigt. Men när julen kommer då längtar man efter norden.

Det är roligt att få dina bref Linnéa och höra om allt och alla -

[Listan]

Grå yllekofta - ny - för din mamma. Beigefärgad handväska för Linnéa. Två linneklädningar för dina töser. En liten silverask för Ella. Cheviot för den som fick dräkten. Två par skor, blå yllekofta. Spets jabod med guldtråd för Lydia Johnson. Damasker m.m. m.m.

**326 Amalfi Drive, Santa Monica Canyon Cal.
Dec 8 th 1932**

Kära Linnea - I all hast några rader. När jag sände paketet för några dagar sedan så glömde jag det bästa, en brun stickad dräkt som jag hade ämnat åt moster Ingrid Johnson - så jag sänder den idag jämte en sommarklädning och en blus - måtte det komma till nytta-

God Jul igen, och Guds välsignelse öfver er alla både på jul, nyår och däref-ter också. Hjärtligaste hälsningar. Tillgifna Martha

Öfverbringa min hjärtligaste önska om "God jul" till alla släktingar och alla Sikåsbör med de varmaste hälsningar din tillgifvna Martha. PS Om det blir någon tull - låt mig få veta hur mycket det blir - jag vill betala den. M

**326 Amalfi Drive [1932]
Santa Monica Canyon Cal.**

Kära Linnéa - Vid juletid gå våra tankar mer än någonsin till Norden. Vi önska er alla en God Jul - och lycka o framgång på allt sätt under det nya året.

Med de hjärtligaste hälsningar från oss båda. Tillgifvna Martha.

Santa Monica, Cal april 11th 1933

Kära Linnéa -

Mottog just nu ditt bref. Vi äro helbrägda. Och vårt hus också. Största förstörelsen var ungefär två svenska mil härifrån. Men vårt hus skakades tappert. Och det syns några sprickor i murbruket. Vi voro ej hemma, den första kvällen då det största skalfvet var. Vi hade farit till Pasadena, en plats några mil härifrån, där Henry Arthurs mor bor om vintrarna. Vi gingo just uppför trädgårdsgången och jag lade just handen på dörrvredet då "underligheten" började. Huset, ett gammalt trähus, knakade och gnisslade och vred \och/ vände på sig som en båt i sjögång. Människor rusade ut ur husen - och under allt detta var det ett doft buller. Kronorna i taket svängde hit och dit. \Koppar och glas föll omkull/

Den första jordstöten \den starkaste/varade i 13 sekunder, det tycktes oss en half timme. Det går inte att beskrifva hur man känner sig. Det är inte roligt.

Vi försökte telefonera hem för att höra hur huset stått sig, men telephonierna voro nere, så vi begifva oss hem i vår lilla bil. Så under kvällens lopp fingo vi öfver radion nyheterna om den stora förstörelsen i Los Angeles, Compton och Long Beach. Och vi hade smärre jordstötar under en lång tid.

Ja, vi ha haft så mycket underligt här på sistone. Bankerna stängde helt plötsligt för nära två veckor och en hel del banker komma nog inte att öppnas vidare. Men det har blifvit ett nytt mod med den nye presidenten. Så låt oss glömma bort alla förluster, och arbeta för en ljus framtid.

Ja, jag ville bara säga att vi äro helbregda, Gud vare lof. Och vid förträfflig hälsa. Och solen skiner så varmt jag har suttit i trädgården hela morgonen.

Vi hälsa eder all på det hjärtligaste. Tillgifna Martha

Lake Taboe, California sept. 13. 1933

Min kära Linnéa. Jag ber om ursäkt för papperet, men vi ha ej annat till hands. Vi äro uppe i en vildmarksstuga - vårt ordentliga papper är slut, och det är lika långt till den närmaste pappershandel, som från Hammerdal till Östersund.

Jag har fått ditt bref med gratulationer på min stora dag och med nyheten om vår lilla namne, som väl nu skriker och lefver lusteliga hoppas jag. Vi känner oss mycket smickrade, Henry Arthur och jag, fast i denna stund vi ej veta om vår namne är Henry Arthur eller May Abigael. När jag än en gång kommer till civiliserade trakter igen så måste jag sända en liten present till den nye världsinnevånaren. På denna bergstopp finns inget att få.

Jag sände för ett par dagar sedan en ulster som jag hoppas kommer till nytta. Jag lämnar åt dig att bestämma hvem som skall ha den.

I år som vanligt måste min make hit upp i norra Californien under skördetiden, men i år försökte vi undvika den förfärande hettan i dalen och hyrde oss en sommarstuga vid en sjö högt uppe i bergen. Högt, 6200 fot ligger sjöns yta. Här har varit härligt och svalt, så det var en bra idé, för i år så har det varit hetare än någonsin på ranchen. Flera arbetare insjuknade vid skördens början af hettan. Detta trots de bo där och äro vana vid klimatet. Min make bilar fram och tillbaka, men han behöfver ju inte fara dit så ofta. Det tar fyra timmar, fara dit, inte fram och tillbaka.

Men det är värt bilandet, säger han, att få vara vid denna svala sjö. Jag tror aldrig vi försöka att bo där nere under augusti igen.

Ditt brev var så vackert och rart Linnéa. Jag uppskattar de vackra orden och gömmer på dem i mitt hjärta.

Ja, rosenfrön! Det är ingen här som drar upp rosor från frö, men jag skall i alla fall sända dig frö. Vår granne i Santa Monica har de allra härligaste röda rosor, svart-röda, stora som kålhufvuden, jag skall med mina egna fingrar skrapa bort frön från de rosorna. Vår japanes, som tar hand om vår trädgård smålog och trodde inte att det skulle gå bra att dra upp dem på det sättet.

Ja, jag hoppas att allt gick bra vid den nye världsinnevånarens inträde i detta lifvet, och att du nu är frisk och stark, bättre än någonsin.

Om två veckor återvända vi till Santa Monica igen.

Vi voro verkligen ”förvånade” att inte kunna ta oss en tripp till Europa i sommar. Men det var väl någon mening med den saken också.

Så roligt att höra att Anns är bättre, bättringen kommer säkert att fortsätta. Om vi alla bara finge klart för oss att Gud inte skickar sjukdom på oss, så skulle det allmänna hälsotillståndet bli bra mycket bättre. Men det går så småningom med den klarheten. Det medvetandet har gått storartat framåt de sista tjugo åren.

Beklaga sorgen för mig till Grenåsbornen, som blifvit lämnade ensamma. Tala om för mig hur det går för dem. Mamma var så intresserad, hade dem så om hjärtat. Hälsa alla, hvar och en särskilt. Till dig och de dina mina allra hjärtligaste hälsningar och önskningar om allt godt.

Din tillgifna Martha

October, den tjugofemte, 1933

326 Amalfi Drive Santa Monica Canyon, California

Min kära Linnéa!

Vår glädje är stor att höra om den nye världsinnevånaren, och höra att hans namn är Henry Arthur. Måtte han länge lefva och blomstra. Både andligen och lekamligen.

Vi sända honom härmed en liten gåfva att börja en bankbok med. Måtte den lilla slanten växa så att den blir ”kapital” innan den unge Henry Arthur tar ut den för att för densamma skaffa sig kunskap af något slag. Vi skola då och då dra något strå till den stacken.

Ja, detta brev är ju egentligen bara lyckönskningar till den unge Henry Arthur - men vi sänder förstås våra hjärtligaste hälsningar till er alla. Din tillgifna Martha

**326 Amalfi Drive
Santa Monica Canyon Cal.**

Min kära Linnéa -

I all hast några rader för att säga att alla bref kommit fram, - från dig, från din mamma och Anna - Från Johnsons - däremot har jag ännu ej mottagit någon korsbandsförsändelse - så roligt att allt kom till glädje och nytta.

För att tala om vår adress, så är det nog bästa att sända alla bref till vår postlåda i postkontoret, det är det enklaste. Adressen blir då - Postoffice box 1282 Santa Monica, California.

Vi har också postoffice box (995) i Chico, men vi äro ju här för det mesta. Jag hade ett sådant rart bref från din mamma, och "moster" - ("mamma", brukade jag också kalla henne när jag var barn) Ingrid Johnsons var också så rart - och roligt att få. Det blir inte så många rader idag. Jag vill bara få utrett med adressen.

Käraste hälsningar till er alla, tillgifna Martha

**HOTEL ESPLANDE
BERLIN W 9 DEN 192
BERLIN
BELLEVUESTRASSE
KURFÜRST 6751**

Maj den 8 de 1934

Käraste Linnéa.

Vi fingo helt plötsligt ge oss iväg och det hade vi ej alls tänkt oss. Min man fick lof att träffa sin bror för att diskutera affärer innan han, brodern, åter ger sig af till Amerika.

Så hade vi andra angelägenheter också.

Jag hade äfven tänkt tillskrifva till dig Linnéa, med förfrågan om man kunde få hyra sig en stuga i Sikås för sommaren och om man kunde få sig en tös för att städa och diska. Och nu äro vi ända här nere. Jag ville så gärna att min man skulle få se Jämtland under sommaren. Då kan man också resa omkring mera, och göra flera utfärder och fotvandringar än på vintern.

Men det blef en sådan hastig afresa - jag fick inte se alla jag skulle vilja ha sett och jag fick inte säga ordentligt adjö till dem jag såg. Men det var ju ej så viktigt att säga adjö som att säga goddag. Jag trodde att jag hade så god tid på mig och uppskjöt allting från \den ena/ dagen till den andra. Så med din syster Anna. Jag ville så gärna bjuda henne öfver från Mörsil på middag - men så blef det ej af. Och nu äro vi så här långt. - Men min man är så förtjust i Jämtland att inte blir det svårt för mig att få honom tillbaka.

Om det inte såge för tokigt ut, så skulle jag vilja komma tillbaka redan i sommar för vi stanna troligtvis i Europa tills i höst. - Jag måste skrifva till din syster Anna och säga att det var då inte alls meningen att jag inte skulle få se henne. Min

kusin Karin ringde äfven en dag till Mörsil, men då kunde vi ej få tag i henne. Och inte fick jag se Frida heller. Det var då alldeles för tokigt att vi finge \lof att/resa så plötsligt.

Är det någon som hyr ut en stuga i Sikås? Med husgeråd och linne och allt förstås. Och hvad vill de ha för en bra stuga?

Jag hade räknat ut att få gå tillfäbodas, fara till Hammerdal, ro på ån och fiska och allt möjligt roligt. Men menniskan spår och Gud rår, som det heter.

Vår adress så länge vi äro i Europa är,

Adress, Axel Nilsson advokatkontor Drottninggatan 17 Stockholm.

Hälsa alla skolo hälsas, och i den mån som hälsas bör. Äfven från min man. Och mottag själf till dig och de dina de allra varmaste hälsningar från oss båda. Martha

München, Georgenstrasse 9 Maj den 23dje [1934]

Käraste Linnéa -

Tack för ditt bref och tack för allt besvär med upplysningar. Så synd bara att det ej kan bli i sommar att komma till Sikås. Vi ha sist och slutligen bestämt oss för att stanna här i södra Tyskland, i München, och har tagit oss en våning för sommaren. Bror Thure är också här, han skall bevista en hel del föreläsningar vid Universitet här under sommaren. Här är härligt, men inte tror jag att jag någonsin lugnar mig förrän jag får tillbringa en sommar \till/ i Jämtland och största delen af denna sommar i Sikås.

Så tusen tack för upplysningarna - det är alltid roligt att veta ungefär hur omständigheterna äro med hus och hjälp och allt. Nu hoppas jag att det blir nästa sommar. Tänk att Sikås fått radiumbad. Ni blir väl alla unga på nytt nu däruppe -

Ja, det här får ej bli något långt bref, det är så brått i dag med att få i ordning. Jag ville bara genast tala om våra planer och beklaga att vi inte i sommar kunna komma.

Hälsa allo som skola hälsas, och tag själf till dig och de dina de allra hjärtligaste hälsningar från min man, Thure och din till tillgifna M

November 30, 1934

**MRS. JOSEPH S BUHLER
SACHEM ROAD
GREENWICH CONNECTICUT**

Min Kära Linnéa -

Tack för bref. Hvad det var roligt att få kortet på barnen - sådana alldeles förtjusande töser och en sådan söt liten Henry Arthur! Tusen tack!

Jag är nu i New York. För närvarande inte alldeles i staden. Jag är hos goda vänner på landet en timmes väg från New York. Jag flög hit. Och ensam.

I morgon anländer min make. Jag vet inte hur länge vi båda komma att stanna. Kanske hela vintern.

Min kära Linnéa. Du får aldrig i världen tänka att jag kunde bli stött på något sätt. Hvarför skulle jag bli det? Det kan aldrig i världen hända. Låt oss fastslå det som ett faktum, och att aldrig ängslas, äfven om det skulle bli tomma perioder med brefskrifningen.

Innan jag lämnade Californien, gjorde jag i ordning ett paket - en kappa af kamelhår - fodret var totalt förbi, men kappan hade jag haft kemiskt rengjord. Jag hade tänkt mig att Ella skulle få den. Nu hade jag ej tid att själf posta den innan jag flög min iväg. Jag lämnade paketet för andra att ombesörja. Hoppas att de gjorde det. Och att kappan för länge sedan är i Sikås.

Det är härligt att se New York igen. Det är den plats jag känner mig mest hemma på.

Nu önskar jag er alla en fröjdefull jul och ett Gott Nytt År.

Allra käraste hälsningar tillgifvna Martha

(Denna adress får tag i oss för någon tid framåt)

Care of.

MRS. JOSEPH S BUHLER

SACHEM ROAD

GREENWICH CONNECTICUT

P.S. Min hälsa alldeles storartad. Har aldrig varit starkare och bättre på alla sätt. All ära och tack till den gode Guden som ger hälsa. M

PEACE ON EARTH 1934 [julkort]

Julhälsningar till Linnéa och Sven från Märtha och Henry Arthur

**The Tuscany 120 East 39 Street New York City
20/2 1935**

Min kära Linnéa - som du ser af ofvanstående adr. så äro vi fortfarande in New York.

Häromdagen när jag tittade i ett fönster fick jag se sådana trefliga barntofflor - och varma. Så jag köpte ett par åt min Henry Arthurs namne. På samma gång sänder jag ett par "scarfs" till två av dina töser. Och den tredje tösen får spännet för någon sommarklädning.

- Men som jag denna gången ej sänder något annat och gammalt, så hoppas jag att det inte blir mera besvär och utgifter än glädje. Om det är någon tull så måste du låta mig veta.

Jag har ingen aning om när vi återvända till Californien. En god vän som spelar i "filmen" har vårt hus medan vi äro här.

Detta är ett kort brev men jag har ej tid till mera idag. Hoppas att din hälsa nu är fullkomlig oh att ni alla lefva i högönsklig välmåga, glädje och frid.

Hjärtligaste hälsningar till er alla. - tillgifna Martha

(Det är pressade blommor från det heliga landet på Anhilds kort.)

**400 Avenue Road, Toronto, Canada
Augusti 8 1935**

Min Kära Linnéa.

Häromdagen kom det för mig att någon dag vid denna tiden på året så har lille Henry Arthur sin födelsedag. Så jag gick och köpte ett födelsedagskort och på samma gång fick jag se några brokiga barnnäsdukar. Så jag köpte några af dem också. De äro af den allra enklaste sort. men man skall ju snyta näsan äfven om vardagarna. Så kom det vidare för mig att det vore inte rätt att sända vår lille Henry Arthur kort och näsdukar om inte de andra barnen, så nu kommer det till dem alla, när födelsedagen är. Det blir flera kuvert förstås, jag törs inte lägga för många i ett.

Vi har haft en sådan till intetgörande hetta, att det är alldeles otroligt. Inte bara hetta, men fuktighet på samma gång så man lefver sitt lif i ett ångbad. Jag tror att det är öfver nu för denna gången.

Har jag tackat för brev? Jag ibland är försumlig, fast jag inte menar det. Det är så roligt att få höra \från/ trakten af barndomsåren och personer som då utgjorde min värld.

Mina allra varmaste hälsningar till er alla, tillgifna Martha.

"Jo, jag har tackat för ditt sista brev Linnéa, för jag kommer ihåg att jag sände fem dollar till din rara mamma."

**519 Hawthorne Rd, Duluth, Minne[sota].
Sept. 28 1935**

Min kära Linnéa!

Det blir ej så ofta skrivet som min själ skulle önska, men kärleken till släkten och fosterjorden är stor ändå i hjärtat.

Det var ett sådant särskilt rart brev som jag fick från dig i våras. Jag har nu läst igenom det än en gång och i tanken förflyttat mig till norra Sverige. Jag är alldeles säker på att vi kommer att ha en stuga, eller gård, eller hvad det nu blir - där en vacker dag. Helst en gård, för jag vill ha många byggnader, "häbren" alldeles särskildt.

Jag hade nog inte kommit mig för att skriva idag - men - igår sprättade jag ifrån tyget på Henry Arthurs päls - jag tänkte använda skinnet till andra saker, och då kom det för mig att du kanske kunde göra dig nytta af ylletyget. Det är närapå som en rock. Så jag sänder det och hoppas att det kommer till nytta.

Vi ha tillbringat sommaren hos Henry Arthurs mor. Om ett par dagar återvända vi till New York. Vår adress, "The Tuscany", 120 East 39 Street New York City, för någon tid framåt. Vi ha skrivit ett teaterstycke som ska uppföras i New York på hösten.

Glad att höra att din hälsa är bättre. Det är ju inget mycket skäl att åldras, annat än att man lägger år till år, men cellerna i kroppen föryngras ju dagligen, och om vi i tanken och själen inte ha andra tankar än hälsa och ungdom och styrka och mod, så föryngras kroppen i enlighet med det "gudomliga mönstret" i själen. Gud är allsmäktig.

Jag har så mycket att packa att detta blir ej något långt brev. Det var så särskilt roligt att jag kom ihåg att sända Görn-Kari en julkort direkt. Ja, Gud hviskar nog alltid hvad vi skola göra för att bereda glädje, men ibland höra vi ej på det örat.

De hjärtevarmaste hälsningar till er alla. Hvad din tös var förtjusande i Jämtlands dräkt. Har jag sagt det? Hur mår lille Henry Arthur?

Din tillgifvna Martha

**400 Avenue Road, Toronto
Sept. 28 [1936]**

Min kära Linnéa - näsdukarna fortfara med hälsningen - Tusen tack för brev som kom igår från din mamma och dig. Tacka henne så hjärtligt från mig för det lilla snapshotet också, det var så roligt att få. Hon är sig så lik på det lilla kortet.

Jag hälsar dig och de dina hjärtligen

Tillgifna Martha

[30/11 1936]

Wishing you a very Merry Christmas
and a Bright and Happy New Year

Kära Linnéa - Till dig och de dina sända vi våra hjärtevarmaste hälsningar och önska Er alla en Gladelig Jul - ett lyckosamt nytt år - tillgifna Märtha och Henry Arthur. (over)

Vi äro för närvarande i Canada komma troligen att stanna ett år, kanske längre. Min man har kommit hit i affärer. Det är roligt att vara i samma stad som Thure. Kommer du ihåg "Lill-Thure"? Nu är han en ärevördig professor vid Universitetet här. Hur mår lille Henry Arthur?

Alltid din Märtha

400 Avenue Road, Toronto, Canada.

Juni 21 [1937]

Min kära Linnéa - Det var år och dag sedan jag sist skref. Jag är försumlig i mina handlingar men inte i mina tankar och mitt hjärta.

Jag fick aldrig den där jultidningen som du sände till Chico, men tusen tack i alla fall till dig och Lydia.

Jag afsände härom dagen två par skor, ett par bruna och ett par hvita. Hopas att de komma till nytta. Kan Lydia använda mina skor? Medan jag talar om det paketet, låt mig inte glömma att be dig att sända mig de begagnade frimärken som äro på detsamma.

En god vän till mig samlar, och hon var med mig till postkontoret när jag skickade iväg det \paketet/ och en dollar frimärken användes inte så ofta, så för all del skicka mig alla frimärken på paketet. I framtiden också när jag skickar paket.

Vi ha varit i Toronto nära ett år. Det har ju varit mycket roligt att vara där Thure är, medlemmarna af vår familj se hvarandra så sällan, men jag kan inte låta bli att längta till Californien, New York eller Europa. Ja, vi få se hvad framtiden ha i sitt sköte.

Skrif och tala om litet nyheter, det är så roligt att få höra om släkt och vänner från barndomsåren.

Thure och hans Hattie lefva i högönsklig välmåga. Han har ett sådant vackert hem, med den allra härligaste trädgård. Blomsterprakten är vid denna tiden öfverväldigande. Hans Hattie tog häromdagen sin filosofie doctors grad vid universitetet.

Det tycker jag är storartat. Efter att ha bara varit gift, som det heter, i årtal - började hon igen att undervisa vid Universitetet, och tog upp på nytt sina studier också och detta är resultatet. Det behöfs inte att man blir gammal nu för tiden.

Och hvem är gammal? Jag känner mig yngre än någonsin. Och jag planerar framtiden som om jag vore tjugo år. Min hälsa är alldeles storartad. Aldrig trött, aldrig sjuk - Ära vare Gud! Jag menar det också från djupet af mitt hjärta, Ära var

Gud för allt godt.

Hälsa alla i Sikås. Alla, och hvar och en särskildt.

Och mottag själf de allra hjärtligaste hälsningar och önskningsar om allt godt för dig och de dina, från tillgifna Martha

**400 Avenue Road, Toronto, Canada.
Augusti 13 de [1937]**

Min Kära Linnéa - Detta blir igen bara några rader. Jag innesluter ett bref till din mamma det innehåller en liten present, därför rekommenderat.

Tack för fyrväplingen. Tack. Den skall jag sätta i glas och ram och ha på mitt skrifbord.

Jag har inget kort af mig här. De äro alla i mina grejor i Californien. Jag har inte varit fotograferad på flera år. Men jag skall försöka att komma ihåg saken, när jag kommer åt mina ägodelar därute.

Gratulera Fritz från mig och önska dem lycka och välgång, både honom och hans brud.

Min henry Arthur hälsar er alla men mest lille Henry Arthur. Allra hjärtligaste hälsningar från tillgifna Märtha.

**28 Madison Avenue Toronto Canada
Januari 24 [1938]**

Kära Linnéa! Kära Lydia!

Detta är bara några rader för att tacka för den mycket kärkomna jultidningen. Tusen tack! Det var så roligt att få den.

Tacka också din rara mamma för julkortet, Linnéa.

Någon gång i december sände jag ett paket med litet kort och godt - äfven något strunt, tänker jag, jag hoppas att det kommit fram. Dela på det på bästa sätt.

Det blir allt för idag. Jag har ej mycken tid, men ville inte att jultidningen skulle gå otackad för längre, om den meningen är på svenska.

Allra hjärtligaste hälsningar till er alla, tillgifna Martha.

**28 Madison Ave. Toronto
d 29de juni [1938]**

Min kära Linnéa

Jag afsänder i dag tre par skor.

Ingen fin present, men de kunna ju i alla fall vara värda den ringa penning om frakten kostar. Du vet bäst hvem som bäst behöver och hvem som de bäst passas.

I all hast - med de allra hjärtligaste hälsningar -
Din tillgifna Martha

Vi stå just i beredskap att ge oss af till - först till New Jork, sedan Duluth och andra ställen. Jag hoppas innan sommaren slut - Sverige -!

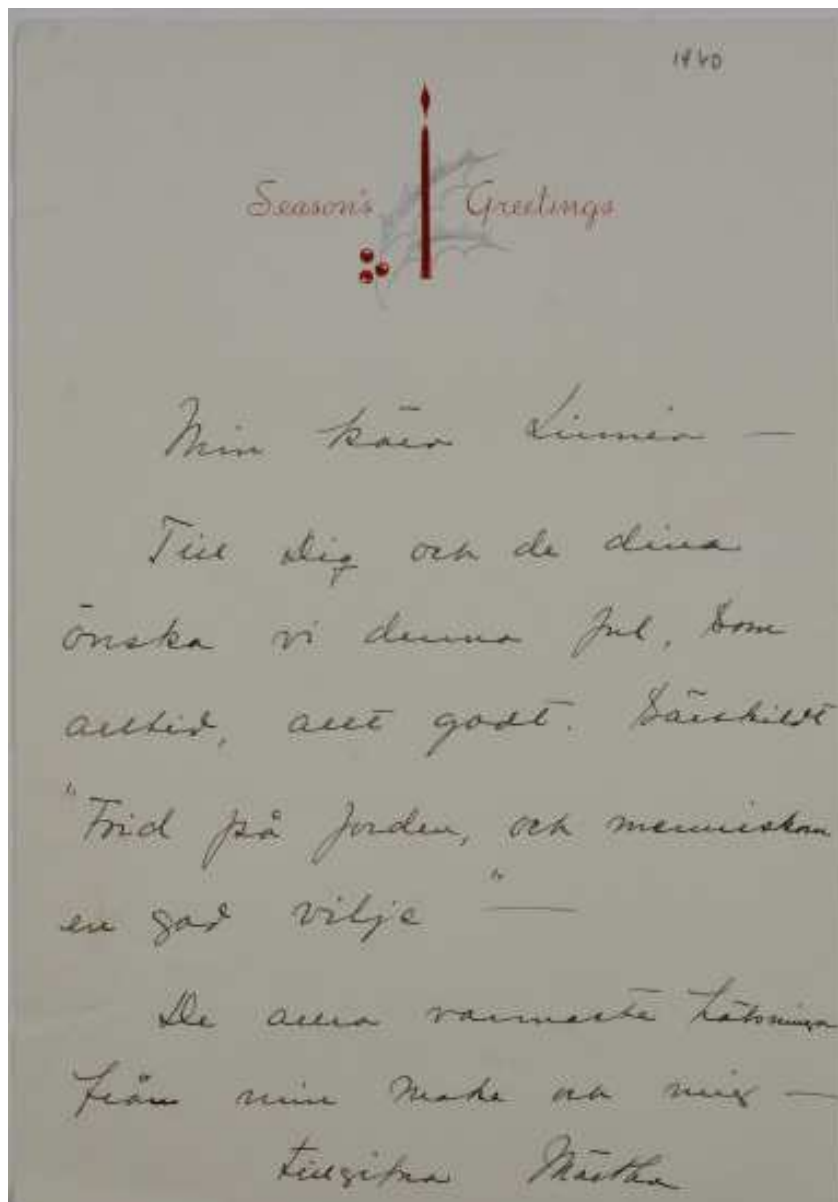
[1940]

Seasons Greetings

Min kära Linnéa -

Till dig och de dina önska vi denna jul, som alltid, allt godt. Särskilt ”Frid på jorden och människan en god vilje” -

De allra varmaste hälsningar från min make och mig -
tillgifna Märtha

Glen Orchard, Ontario Canada

Den 13 juni 1946

Min kära Linnéa -

Du kan ej ana hvad det varit roligt, och kärt att få din bref, inbjudan till bröllop och sist kortet från Anna Anderssons 90-årsdag. Tusen tack! Hjärtligt tack för allt! Det har varit en stor glädje att höra om allt.

När man ej skrivit på så länge så vet man knappast hvar man skall börja. Det är nog bäst att bara hoppa över de gångna åren, och börja från den dag som i dag är.

Vi ha tillbringat krigsåren på ett landställe i vildmarken, vid en vacker sjö. Det påminner så mycket om Sverige här, björkar och tallar, så många uddar och slingrande bugter har denna sjö, Lake Joseph. Vintrarna har vi mestadels varit i New York. Men nu äro vi färdiga att bosätta oss någonstans på allvar, Californien till exempel. Det är för kallt på detta ställe på vintern, vi äro ej unga nog för vintersport. Ja, vi äro färdiga, men California är inte färdig för oss. Det är en sådan förskräcklig boningsbrist. Så godt som omöjligt att få köpa, bygga eller hyra. Men världen skall väl än en gång återvända till ett något så när normalt lif. Vi kan vänta här litet längre. Detta ställe är 130 engelska mil norr om Toronto, där Thure fortfarande är professor vid universitetet.

När vi komma till Europa veta vi ej. Vi hade tänkt att det skulle bli i sommar, men det ser inte så ut nu. Fast det är ju bara början på sommaren än. Härom dagen hade vi vår silverbröllopsdag, min Henry Arthur och jag. Det är som om det vore igår. Jag känner mig inte alls gammal.

Hvad du är snäll som skrifver och talar om hvad som händer och sker med släkten. Att få ett kort på de tre Westlundsysterna var kärt. De voro alla så snälla mot mig. Och de raderna från din rara mamma. Tacka henne så hjärtligt. Hon är sig så lik på kortet. Ingrid Jonsson också skulle jag känna igen.

Vi må bra. Hälsan är mycket god. Och vi äro tacksamma därför. Från syster Greta hör jag, men inte så ofta som jag skulle vilja. Hon har så mycket att göra. Af-färer af alla slag. Hon bekymrar sig om mångahanda, men det är kanske bara bra att hon gör det. Hon är nog, känner sig nog, menar jag, mycket ensam, sedan Birger gått bort. Lydia var på visit hos henne hela sista vintern. Syster Lydia. Min Ella är i Paris. Under kriget var hon nere på spanska gränsen, fast i Frankrike förstås. Jag vill så gärna resa öfver för att se henne, så jag hoppas att det bli snart. Syster Greta hade lofvat Ella att komma till Paris i sommar. Få se nu om hon får tid.

Detta är ett rysligt dumt bref. Det finner jag vid genomläsning. Men detta är bara en början. Jag skall skriva ofta i framtiden. Och hoppas att det blir mera intressanta bref när jag kommer igång. Men intressanta eller ej, dessa rader föra med sig så mycken tillgifvenhet för dig och de dina så många hjärtliga hälsningar till er alla.

Din tillgifna Martha. Så roligt att kaffet kom fram och var till glädje.

Vår adress är Glen Orchard, Ontario, Canada

Thures adress - Thure Hedman 171 Old Forest Hill Road, Ontario, Canada, eller University of Toronto, Toronto, Ontario, Canada

Tack för brev som var sändt till Universitetet.

[julen 1946]

Min kära Linnéa!

Åter är julen här. Och då om ingen annan gång, kommer pennan i min hand. Jag önskar dig och alla de dina en God jul, och lycka och välgång på det år som stundar!

Jag undrar om ni har sålt er vackra gård. Fast jag ibland är försumlig med att svara så äro din bref mycket kärkomna. Men min tid har så svårt att räcka till. Och tänk att det finns faktiskt människor som ej veta hvad de skola göra med sin dag när morgonen har kommit. Det har aldrig hänt mig. Så fortfar att skrifva till mig. Kanske att jag i sinom tid bättrar mig. Man kan aldrig veta. Hur mår barnen? Lille Henry Arthur? Tackade jag någonsin för jultidningen? Om inte så gör jag det nu. Hoppas att du och din make ha hälsan \i kroppen/ och mod i själen.

Ja, vår stuga i Hålland? Jag vill inte så gärna tro att den kommer att sluta i fantasin - den har börjat där, och säkerligen en vacker dag skola vi alla kunna skåda den stugan med våra lekamliga ögon. Men när? Jag har frågat gud. Och får nog svar, på den rätta tiden. Just nu tycks det vara annat att uträtta för oss här.

Låt mig få höra av dig.

De varmaste hälsningar till dig och de dina. Och än en gång god jul! Glad jul . Och allt godt - af alla sorter - på det nya året.

Tillgifna Martha.

[svarade samma dag den 15 dec och sände jultid Linnea]

Paris, Frankrike

Den 4 de Augusti 1947

Min kära Linnéa.

Inte trodde jag att det skulle bli sorgbref när jag nästa gång skulle skrifva. Inte trodde jag heller att jag skulle göra denna resa ensam.

Min älskade make har gått bort. Min Henry Arthur dog i hjärtslag den 18de mars.

Ingen sjukdom. Ingen varning. Helt plötsligt föll han död vid mina fötter. Det är ju omöjligt att beskrifva hur svårt det varit, hur svårt det fortfarande är. Men med Guds hjälp har det gått hitintills, och med Guds hjälp skall det gå i framtiden. Jag glömmer inte hvad jag har att vara tacksam för. Att få lefva vid en god och ädel mans sida alla dessa år. En man, hvilken hela sitt lif var upptagen av hans stora kärlek till mig. Jag glömmer ej vad jag har att vara tacksam för, äfven under mina svåraste stunder.

Jag kom för en vecka sedan till Paris, till Ella. Hon har en bra plats här. Hon är en stor tröst. Rar, kärleksfull och duktig, på alla sätt.

Jag flög öfver Atlanten. Det var en upplevelse. På 18 timmar kommer man från New Jork till Paris.

Så småningom kommer jag väl till Sverige. Kanske det inte blir förrän i höstmörkret. Jag hade så gärna velat se lite sommar i Sverige. Men det gick ej att komma iväg förr.

Tack för Jultidningen från den lille Henry Arthur! Och tack för bref, kära Linnéa, till Story point.

Skrif några rader till mig här hos Ella. Jag hoppas att på något sätt vi få träffas när jag kommer till Sverige.

De allra käraste hälsningar till er alla. Din tillgifna Martha

Adress: M:lle Ella Severin

43 Rue de Challiot.

Paris 16 Frankrike

P.S. Tack också för bröllopskort - så roligt att få.

43 Rue de Challiot, Paris 16, France

Den 23 de september [1947]

Min kära, kära Linnéa.

Hjärtligt tack för ditt bref. Och kortet på hela familjen. Så kärt att få. Hur min Henry Arthur alltid gladdes när du skref och skickade kort. Han satt och tittade och studerade och frågade om alla.

Jag är mycket missräknad att behöfva säga att denna gången kommer jag ej till Sverige. Jag återvänder till Amerika den 15de oktober, härifrån. Jag gaf mig nog af för tidigt, innan jag hade alla mina affärer så ordnade att jag kunde stanna borta länge. Men jag ville så gärna träffa min Ella, hon ville ju så gärna att jag skulle komma, hon har plats och kunde inte resa till mig i Amerika. Det har varit en stor tröst att få vara med henne. Hon har utvecklat sig på bästa sätt, är en och varmhjärtad människa. Osjälfvisk. Jag har mycket att tacka Gud för. Och det gör jag också.

Om denna underliga planet som vi lefva på kan hålla sig lugn, så att man kan röra på sig, så har jag planerat att ta båt från New York till Sverige i slutet af nästa maj. Men man hör ju så många oroliga rykten. Rykten om oro, rättare sagt. Men vi få hoppas.

Jag vill så gärna se Jämtland igen, men det är nog bättre på sommaren än på hösten för det ändamålet. Gud ordnar det nog så att jag får se din mamma en gång till i lifvet.

Hälsa alla, släktingar och vänner, hvar och en i sin stad.

Så vackra barn du har, Linnéa, och den lille Henry Arthur, hvad han är rar. Man kan se hur intelligent han är. Det strålar ut \ur/ hans ögon. Jag har sett på kortet med förstoringsglas, och gladdes i min själ.

Nästa sommar alltså!

Mina hjärtevarmaste hälsningar din tillgifna Martha

En adress som alltid finner mig är:

c/o Joseph S. Buhler, 274 Madison avenue, New York City, U.S.A.

Jag håller på att söka efter en våning i eller nära New York - men det är inte lätt att få tag uti.

M.

[julen 1948]

GREETINGS

Min kära Linnéa -

"Och nu är det jul igen och nu är det jul igen" - Och nu sänder jag dig, och alla de dina, mina hjärtevarmaste hälsningar och önska er alla en god jul, samt allt Godt på det nya året och de år som följer.

Din tillgifna Martha

Ett verkligt brev kommer snart. Tiden tycks aldrig räcka till.

JULEN 1948

Min kära Linnéa —

"Och nu är det jul igen,
Och nu är det jul igen" —

Och nu sänder jag dig,
och alla de dina, mina
hjärtevarmaste hälsningar
och önskar er alla en god jul,
samt allt Godt på det Nya året
och de år som följer.

Din tillgifna

Ett verkligt brev kommer. Martha
Maré. Tiden tycks aldrig räcka till.

Februari 20, 1951

**MRS. HENRY ARTHUR HOUSE
38-30 DOUGLASTON PARKWAY
DOUGLASTON. L. I., N. Y.**

Min så kära Linnéa -

Hvad du är rar som kommer ihåg mig med snapshots och nyheter om familjen och min by Sikås, så kär från min tidiga barndomen.

Jag afsänder, på samma gång som detta, min bok, "Uncle, Aunt o Jezebel", som utgafs på Seribners förlag för ett år sedan.

Boken kommer att ges ut i London, England i vår. I England blir titeln en annan. Där kallas den "Mathias o Mathilda".

Ett sådant förtjusande ungt brudpar! Jag önskar dem af hjärtat lycka och välgång!

Vi få säkert träffas en gång till i denna världen det känner jag på mig. Kan-ske flera gånger.

Mina allra varmaste hälsningar till er alla.

Glöm ingen, min kära Linnéa. Din tillgifna Martha

Thures adress är - Thure Hedman, 171 Old Forest Hill Road, Toronto, Canada

Detta är Thures sista år vid universitetet i Toronto. I nästa år blir han pensionerad.

[okänt årtal kan vara 1952]

Apartado 162, Morelia, Michoacan, Mexiko

Juldagen

Min käraste Linnéa -

Fastän sent, så kommer här en jul och nyårshälsning. Den kommer af hjärtat i alla fall. Och idag på juldagen så har jag i tanken/varit hos er alla i Sikås och Lit och hela Norden -

Här kommer ett färgfotografi af Martha, köpande dekorationer på julmarknaden här i Mexico. Jag är tillbaka i Mexico, fast på ett nytt ställe. En rätt så stor stad, Morelia, den har nog omkring 80 tusen innevånare. Jag bor några kilometer utanför staden. Och högst uppe. Med stor utsikt.

Detta blir ej något riktigt bref. Det är bara en kär Jul och Nyårshälsning till er alla. När jag kommer mig riktigt i ordning, så skall det bli en verkligt bref.

Allt godt på det år som stundar. Guds välsingelse i högsta grad.

Med hjärttevarmaste hälsningar till min käraste Linnéa och alla som tillhöra hemifrån.

Tillgifna Martha

Obs. - den nya adressen: Aparte 162 Morelia, Michoacan Mexico
(besvarat d. 28 febr., Linneas anm.)

Cuernavaca, Morelos, Mexico

april 15, 1953

Min mycket kära Linnéa

Hvad du är rar som skrifver. Och om så mångt och mycket. Du kan ej förstå hur jag uppskattar det.

Innan jag glömmet bort det, nog vill jag gärna ha det numret av Östersundsposten. Ett par nummer om det skulle gå. Lennart Westlinder som skref den artikeln, uppsökte syster Lydia i Frankrike, skref till mig och jag sände honom alla möjliga upplysningar. Jag hade hoppats att han skulle sända mig ett par tidningsexemplar. Men han kanske bor i Paris och det gick nog inte så bra att arrangera. Jag skulle vara mycket tacksam om jag fick en tidning.

Har jag talat om att min Ella är nu på den här sidan Atlanten. Hon hade ju en anställning i Frankrike i långliga tider. Hon kom till Mexico för att hälsa på mig förra sommaren, och nu om ett par veckor så skall jag upp till New York för att hälsa på henne. Jag har också andra saker att ordna.

Jag hyrde ut min våning i New York på två år och nu skall jag \igen/ hyra ut den på ett år. Jag hyrde också ut det hus jag hade i San Miquel Allende och begaf mig hit på ett hotell för att få vara mera ifred. Det går ej att föra sällskapslif på samma gång som man arbetar. Jag är ej så ung längre och det är en hel del saker som jag vill uträtta. Och det går ej om man bara ser folk och pratar/. På detta bekväma tyska hotell har jag frid och ro och kan skrifva så många timmar som jag orkar.

Ja, min syster Greta hon har så brådt, jämt och ständigt. En sådan brådska har jag aldrig i mitt lif sett. Att hon håller ut är alldeles märkvärdigt. Men det är ju \bara/ bra för hon får nog aldrig tid att dö. Hon kommer att gå på med sina affärer för evigt. En gång när jag sade till henne att ta det lite lugnare, hon kunde i alla fall \inte/ ta sina egodelar med sig till himmelriket, sade jag - då sade min Ella att hon var alldeles säker på att moster Greta \skulle/ få en särskild tillåtelse -tillstånd, menar jag/ - moster Greta skulle komma att lasta alla sina egodelar på ett långt tåg och Sankt Peter skulle öppna för moster Greta himmelens portar på vid gafvel, och tåget skulle gå in igenom.

Om hon inte hade sina egodelar att ordna med, så blefve det nog ingen himmel för moster Greta. Det var Ellas åsikt.

Min nästa bok är om en by långt upp i Norden\tidpunkten 1888/. Om minnet brister så kommer jag att skicka dig en lista med frågor om vissa saker. Jag kommer att låna namn från släkt och vänner. Till exempel namnet Westlund. Det namnet vill jag gärna använda för hufvudpersonerna i min bok.

Jag skickade min bok, \Uncle, Aunt and Jerzebel/ till Olof Fredriksson i Ocke - han är sekreterare för "Adler. -Riddersbergs släktkrönika". Det är någon forskning i forntiden af dessa familjer. Min fars mor var född Adler, de kommo ursprungligen från Tyskland - omkring 1640 - sedan Dalarna - och så Huså vid Kallsjön och Åredalen. Det är nog Olof Fredrikssons bok som hamnat i fru Ljungbergs ego. Jag tror att jag har läst om någon fru Ljungberg i släktkrönikan. Så roligt att höra att Henry Arthur fått en sådan bra plats.

Jag hoppas att det inte blir alltför långt inne i framtiden innan jag får se Sverige igen. Särskilt Jämtland.

Fortfar att vara snäll mot mig, min käraste Linnéa. Skrif ofta. Tala om mångt och mycket. Allt från fädernebygden intresserar mig.

Gud välsingne er alla. Hälsa och välgång!

De hjärtevarmaste hälsningar. Från er tillgifna Martha

Cuernevara

april 22, 1953

Min kära Linnéa - just nu kommer jag ihåg att jag ej skref i mitt bref min nya adress i Mexico: Avenida Monelos 96, Cournevara, Morelos, Mexico. Men just nu, d.v.s. maj den första, skall jag upp till New York för en månad, kanske längre, och där är min adress som förut -

MRS. HENRY ARTHUR HOUSE
38-30 DOUGLASTON PARKWAY
DOUGLASTON. L. I., N. Y, U.S.A.

N.Y. betyder New York (och det är bättre att skriva New York, ej N.Y.)

Med en varm hälsning i stor hast, tillgifna Martha

Om du skickar mig tidningen, Östersundsposten, sänd den till Douglaston, New York

(Jag har sänt både Martha och Thure varsin Ö.P., Linneas anm.)

**38-30 Douglaston Parkway
Douglaston, Long Island
New York**

May 18, 1953

Min käraste Linnéa -

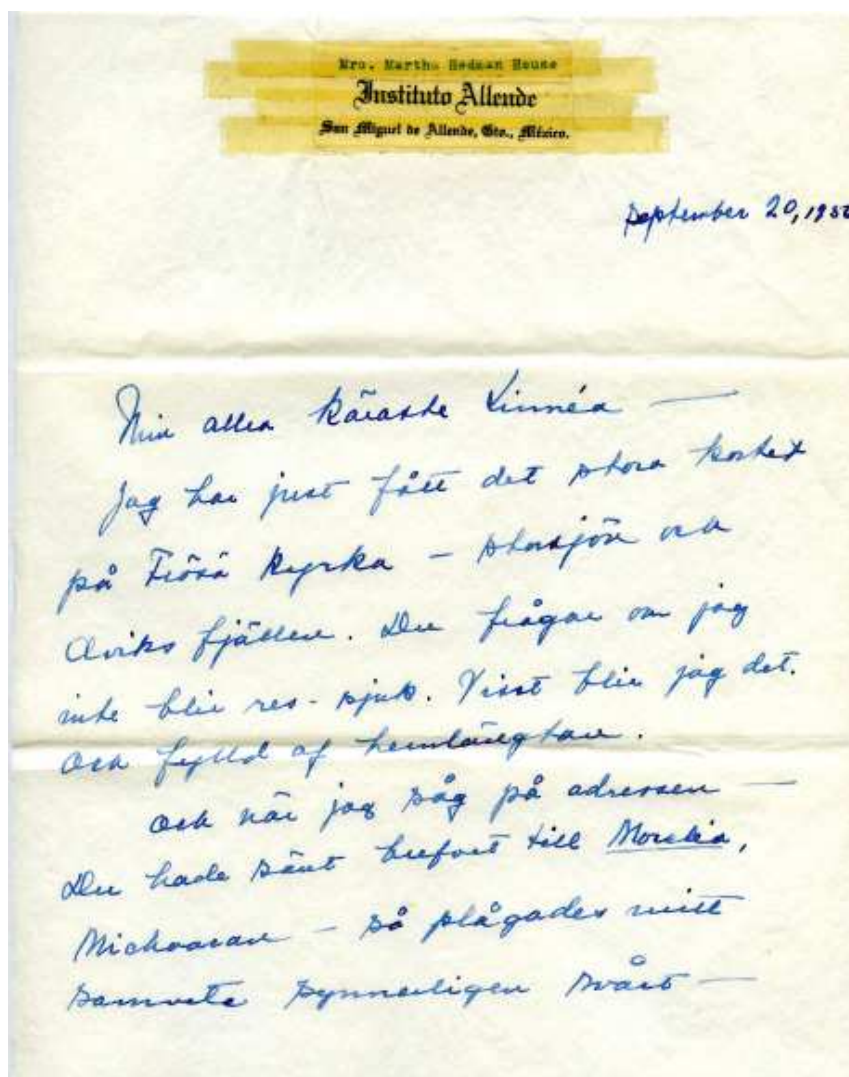
Bara några rader i all hast. Ett längre bref får vänta. Du gjorde mig stor glädje med det långa intressanta brevet. Och med det korta också. Jag hade ej beräknat att behöfva resa till New York nu. Men så går det. Menniskan och spår och Gud rår.

Så snällt att du sände Östersundsposten till Thure. Jag har ännu ej fått min, men det kommer väl, för en god vän till mig i Mexico sänder hit allt som kommer. Ingenting kommer bort. Ja, detta blir allt för idag.

Med många tacksägelser och hjärtevarma hälsningar

Tillgifna Martha.

(Biga)

**Mrs. Martha Hedman House
Instituto Allende
San Miguel de Allende, Gto., Mexico.**

september 20, 1956

Min allra käraste Linnéa -

Jag har just fått det stora kortet på Frösö kyrka - Storsjön och Oviksfjällen. Du frågar om jag inte blir res-sjuk. Visst blir jag det. Och fylld af hemlängtan.

Och när jag såg på adressen - Du hade sänt brevet till Morelia, Michoacan - så plågades mitt samvete synnerligen svårt - och det gör fortfarande ondt - för jag lämnade Morelia, Michoacan för ett och ett halft år sedan och återvände till mitt kära San Michel de Allende, Gto - det är sådana förtjusande människor i denna lilla stad och samma klimat här som i Morelia. Fast Morelia är ju en så rätt stor stad - 80 eller 90 tusen innevånare. Båda städer är mycket gamla. Allting är så antikt i Mexico.

Du kan inte ana hvad jag uppskattar dina bref och kort - det är så kärt att få höra från Jämtland. Jag är dig mycket tacksam.

I ett annat kuvär skickar jag dig en hel del kort - både på San Miquel Al-lende\ den lilla staden/ och detta ställe där jag bor. Jag bor nämligen i ett hus som tillhör en mycket känd skola - Konstskola - målning - skulpturer - språk - (spanska och engelska) musik - fotografi - väfnad - ja, många andra saker - skolan har ett Hotel som hör till den - och inom parken är ett hus som ägarna byggde för sig själfva. Där bor nu jag. Det gick ej för dem att ha ett hus - äfven då det är nära hotellet - och de bor nu på hotellet - jag har ej något fotografi på detta hus - jag skall ha kort tagna - och skall då skicka. Huset är så omgifvet af stora, stora träd att [det] blir nog svårt att få ett bra kort -

Jag undrar om du skulle kunna göra något för mig - när jag var ett litet barn i Sikås - så minns jag att på Westlund gården fanns en sorts, \hemmalagad/ telefon - från hus till hus. Jag vet ej - jag tror knappast att man kunde tala och förstå - hvarandra - men jag minns att det var som en bleck kanna - eller tratt - med en svart tråd - den var nog metall, men det förstod jag ej - man kunde i alla fall säga i den att middagen var färdig till den som arbetade in smedjan eller snickareverkstaden - Detta låter som en saga, men jag kommer alldeles säkert ihåg den.

Kan du finna ut hvad det var?

Jag vill gärna använda detta i min bok som nu snart är färdig. Den handlar om en by i Jämtland. Om man sammanställer, Sikås, Åsen (i Lit) och några byar i Åredalen - litet af hvarje - så får man min by -

Boken skulle ha varit färdig för länge sedan, hade det ej varit för mitt hjärta, som uppfört sig så illa. Jag är mycket bättre, men får fortfarande gå till sängs klockan sju på kvällen. Aldrig får jag gå upp för en trappa. Aldrig en väg som går uppåt. Men om jag lyder mina doctorer, så går allt bra. Inga stora kalas med många personer och mycket prat. Lugn. Lugn. Lugn.

Och inte får jag bli upprörd öfver något. Om jag får flyga igen, så vill jag gärna komma till Sverige en vacker sommar. På mer än två år har jag ej fått lof att flyga, bara åka i bil dit jag skall. Men jag känner mig så bra. Full av energi också.

Jag tror att jag skall sända kortet med Frösö kyrka och Oviksfjällen till Thure.

Jag är så glad att höra att du och Sven är bättre till hälsan. Och att du och Sven har så stor glädje af edra barn - så roligt är inte det!

Jag klippte adressen af kuvär för att det skulle vara riktigt tydligt.

Tack, tusen tack, för att du kommer ihåg mig så ofta.

Hälsa alla släktingar och vänner. Till min kära Linnéa de hjärtevarmaste hälsningar.

Din tillgifvna Martha

**Instituto Allende San Miquel de Allende
Gto. Mexico**

1956 [1948?]

Käraste Linnéa -

Jag tyckte det kunde vara roligt för er att få se byggnader och gator i ett par städer där jag bott i Mexico. I San Miquel de Allende bor jag ju fortfarande och kommer nog att fortsätta, såvidt jag nu vet.

Varmaste hälsningar

Tillgifna Martha

**Instituto Allende San Miquel de Allende
GTo, Mexico**

november 26, 1956

Min käraste Linnéa -

Tusen tack för ditt bref med upplysningar om den där telefon - apparaten som jag minns från min tidiga barndom. Jag trodde väl att jag ej kunde minnas fel. Du är alltid så underbart pålitlig, Linnéa. Tusen tack!

Och medan jag håller på att tacka - tack för alla bref under så många år. Jag har just nu genomläst bref du skref efter din mors död. Det var ett långt bref. Din mor var en märkelig kvinna. Stor character - Herre Gud! - nu stavar jag på engelska - karaktär, menar jag. Stor intelligens. Och ett stort och varmt hjärta.

Det har varit så underbart att ha dig som har skrivit så ofta, som hållit mitt minne så grönt och friskt om den delen af världen.

Du vet ej hur kärt det är för mig. Man bör ju ej glömma sitt ursprung. Hvarifrån man härstammar.

Ja, nu nalkas julen. Här firas den ju på ett helt olika sätt. För nio kvällar före julaftonen är det processioner - hvarje kväll olika gator så att hela staden får vara med. Stjärngossar, Josef, Maria, herdar, Vise män från Österlandet, ja alla som hade någon roll att spela vid Frälsarens födelse. I privata hus utspelas - "för dem fanns ej plats i härbärgen - "

Men Frälsaren skall födas, säger någon - Men de, Josef och Maria, fick i alla fall inte komma in - det måste till stallet - allt detta utspelas på/dramatiskt sätt som en teaterpjäs. I mexikanska hem arrangeras vackra altare med blommor, ljus, vackra målningar.

Det går på ända till trettondagen här också. De äro fantastiskt religiösa Mexikanerna, särskilt i denna stad. Under årets lopp ha vi otaliga religiösa fester.

Jag skall resa upp till Förenta Staterna för en månad, rätt efter julen. Men inte längre än till Florida. Jag bilar hela vägen. Doctorerna låter mig inte flyga ännu. Flyg är ju det allra bästa sätt att resa på.

Jag önskar dig och de dina en Glad jul. Och må det Nya året bli det allra bästa år som ni upplefvat.

Hälsa alla dina syskon och deras familjer - Frida och hennes familj - Lydia

-

Gud välsigne er alla.

De hjärtevarmaste hälsningar från din tillgifvna, Martha

[1958?]

Min kära Linnéa.

En fröjdefull jul till dig och de dina.

Allt godt på det nya året. - Vi stanna i New York öfver julen och återvänder på nyåret till vårt soliga land Kalifornien.

Hjärtligaste hälsningar.

Tillgifvna Martha

Heartly wisshing you A Merry Christmas and A Happy new Year.

Instituto Allende, San Miquel de Allende Gto Mexico

january 25, 1959

Min allra käraste Linnea -

Du är då för innerligt rar och snäll. Det är ingen af mina släktingar som är som du. Och du kan ej tänka dig hvad jag uppskattar att få höra om allt och alla. Och tusen hjärtliga tacksägelser för Jultidningen. Så kärt att få läsa. Din Anhilds nya hus eller ombyggnaden, rättare sagt, låter lika modernt som California.

Idag är en härlig, solig dag och jag har suttit under det stora gula parasollet i min trädgård. Och jag önskar du kunde få se mina blommor.

Detta bref blir bara ett kort \bref/ men inte mindre varmt, tack för jultidning och ditt rara bref. Jag måste börja på att be till Gud om en resa till Sverige. Jag vill så gärna se dig en gång till medan vi äro på denna jorden. Det beror mest på hjärtat - medan jag är här kan jag kontrollera hvad jag gör - och gå till sängs \ögonblickligen/ om jag känner att det behöfs -

Men, när man ger sig ut på resa, så är det en annan sak. Och det är så många som man vill se. Och så mycket extra som händer. Det är svårt att kontrollera.

Men nu skall jag lämna allt detta i guds hand. För gud är ingenting omöjligt.

Jag önskar dig och din Sven allt godt på detta året Gud välsigne er båda.

Min varmaste tillgifvenhet Martha

P.B. Box 333, Lake Helen, Florida

augusti 29, 1959

Min käraste Linnéa -

Ja du kan inte tänka dig en sådan omhvälfning som det varit i mitt lif. Jag fick lof att flytta ifrån mitt vackra hem i Mexico. Och alla mina kära vänner där. Aldrig har jag väl gjort någonting så ovilligt. Men det gällde ju min hälsa/mitt hjärta stod inte ut med denna höjd. Doktorerna sa ifrån på det bestämdaste.

Jag sålde allt vad jag hade där i Mexico/ rubb och stub, som man säger på svenska. Och nu är jag i Florida. Och har blifvit så mycket bättre på bara en kort tid. Jag bor vid en liten insjö - om det inte fanns palmer och nerium, så skulle jag tro att befann mig i Sverige i någon afvsides liggande trakt. Det ser ut som Sikås, nästan. Sikås, när jag var barn. Fast värmen är ju ej Sikås. Men inomhus känner jag ju ej värmen, för jag har "airconditionering" - Jag vet ej vad det heter på svenska. Det är elektriskt avkylt. Jag får precis den temperatur som jag vill ha.

Du talar om en gåva för Betel. Hvad för slags gåfva? Det får du förklara för mig. Jag kommer så väl ihåg Freskgården. Therese Fresk och jag gick i samma klass i flickskolan i Östersund för flera år. Jag hoppas att det blir en resa till Sverige en gång till medan jag vistas på denna jorden. Man vill så gärna, men när man ger sig ut på någon utfärd, så går det aldrig riktigt bra, när man har hjärtfel.

När man är hemma i lugn och ro, så tror man att ingenting alls är på tok - men när man ger sig af hemifrån, så går det ej så bra. Så många människor - och så mycket prat -

Nu håller jag som bästa på att hvila opp efter denna om - störtning i mitt lif. Detta var en revolution!! Men med Guds hjälp gick jag igenom.

Jag har hyrt mig ett litet hus, med mycket trefligt läge - men det är bara för ett år eller så - egarna äro i Afrika för närvarande - men återvänder omkring januari 1961. Så jag ju har litet tid på mig att se mig om.

På min födelsedag (augusti 12) var min Ella här och vi hade det mycket festligt. Jag innesluter några af the snapshots som Ella tog.

Jag har ett par klädningar som jag tror att jag skall skicka dig. En svart ylleklädning och en dräkt - brun, smårutig - kanske blir det något annat som får komma med. Hoppas att det inte blir någon tull. Det borde ju inte bli det - det är ju använda kläder.

Min kära Linnéa, hvad du ärmrar som skrifer. Jag uppskattar dessa bref.

Jag önskar dig och hela ditt hus lycka och välgång.

Din tillgifvna Martha

P.B. Box 333, Lake Helen, Florida

september 18, 1959

Min käraste Linnéa -

Tack för ditt bref

Paketet har ej ännu afgått. Jag fick lof att sända ett par klädningar till kemiska tvättinrättningen och fick vänta.

Härmed en lista om hvad som finnes i paketet.(se nedan) Du får dela ut till de dina.

Den svarta ylleklädningen och den stickade skraddarsydd koftan hade jag tänkt skulle bli varmt och bra för dig. Men du få göra som du anser bäst.

Jag skall tänka på Betel - när mina möbler och andra saker anlända kanske det finns någon prydnadssak som skulle passa. Annars får det bli något bidrag. Helst skulle jag vilja få tag i en sak, som skulle passa. Något silverskrin eller sådant att förvara pengar i, eller en silverkanna att ha grädden i vid stora kafferep.

Paketet är nu i ordning. Men inte förrän jag hade det färdigt kom jag att tänka på att posten har vissa mått som man måste rätta sig efter. Hoppas att jag inte behöfver ändra på det. Det har nu blifvit lite svalare, gud vare tack och lof.

Ja, jag kommer så väl ihåg Anna Werner. Vi var skolkamrater och vänner. Jag tror ej att vi var släkt.

Ja detta bli allt för idag.

Käraste hälsningar till alla

Din tillgifna Martha

Innehåll af paketet

[noteringar till höger av annan hand]

1/ Dräkt \skraddarsydd/ mörkgrön och brun smårutigt ylletyg.	[G]
2/ Svart skraddarsydd ylleklädning	[Chr]
3/ Brun kjol	[Ella]
4/ Blå nylon klädning	[Anhild]
5/ Blå sommarklädning	[Iwa]
6/ Mörk brun blus (mer jacka än blus) (passar bra till den bruna kjolen)	[Ella]
7/ Gul Crepe de Chine blus	
8/ Ljus beige blus med monogram M.H.H.	
9/ Scarf, silke, svart och grön	
10/ Hvita nylon handskar	
11/ Hvit kedja för den ena af de blå klädningarna (den med högt i halsen och inga ärmar)	
12/ Handväska, brun alligator	
13/ Brun, gul och grön silkesscarf	
14/ Hvit chiffon scarf	
15/ Svart, skraddarsydd stickad kofta	[jag]
- (Tack o lov !) [Skrivet av annan person senare!]

Alligatorväska

P.O. Box 333, Lake Helen, Florida

july 12, 1960

Min så kära Linnéa -

Just som jag skulle sätta mig ned för att skriva några rader till dig så kom ditt brev.

Jag hade just idag afskickat ett litet paket och ville ge dig en lista på innehållet.

Tänk så roligt att de hundra dollarna var svaret på inre önskan, ett begär som skulle full fillas. Det händer så ofta på det sättet.

Du får naturligtvis dela ut som du vill innehållet. Den hvita sweatern hade jag tänkt mig att Henry Arturs brud skulle ha. De ser så brudlik ut -(om den passar förstås) den är broderad med pärlor och sådant som man nuförtiden dekorerar sweaters med.

Jag har mycket att göra med mitt nya hus. Hoppas att komma in i det huset på höstsidan.

Så roligt du har med visiter från de dina, du är som din mamma, hon ville så gärna ha folk omkring sig, så gästfri, gästvänlig kanske det heter. Ibland kommer svenskan lite trögt. Om det passar någon \gång/ så ge något till Frida och Lydia.

Den här näsduken skulle ha varit med i paketet. Den hvita spets och brodyr saken hade jag tänkt mig för den svarta klädningen. Också de två nylonremorna.

Jag fick just tidningen med Mariannes och Henry Artuhrs fotografi - vad hon är söt! - hans brud, och så rar och intelligent hon ser ut. Han har gjort ett mycket

bra val. Det är jag säker på. Och Henry Arthur ser så bra ut. Må de bara ha lycka och välgång. Endast solskensdagar.

Ja, det här blir allt för idag.

Jag har så många obesvarade brev liggande framför mig. Mitt samvete lider. Det lider nästan jämnt. Och ändå skrifer jag jämt.

Du frågar mig om jag tycker om tunnbröd. Ja - a då ! Men jag är inte så vidare förtjust i mesost - fast på tunnbröd går den bra.

Men vad jag är stormförtjust i är getost. Gammal getost. Den hvita getosten. Den kan man aldrig få tag i på denna sidan Atlanten, trots att i New York det finns mycket fina svenska delikatessaffärer.

Min Ella var i Stockholm för en månad sedan. Syster Greta är inte bra till hälsan. Men man kan inte få henne att ta vård om sig på något sätt. Hon, Greta, håller ju af Ella mer än någon annan människa, men äfven Ella har ej stort inflytande.

Allt godt till dig och de dina.

Hjärtligaste hälsningar, tillgifna Martha

MRS . HENRY ARTHURS HAUSE
312 Blue Lake Terrace Road, DeLand, Florida

feb 3, 1962

Min kära Linnéa -

Ja, idag har jag då inte tid med att skriva. För det är så mycket som blifvit efter - Jag har nämligen inte varit så bra i hälsan för en tid - \men/när jag nu fick iväg ett paket, för utdelning, så måste jag ju sända listan på innehållet. Paketet for iväg för länge sedan. Så får du förlåta mig om detta brevet blir kort och godt.

Ja, du delar ut på bästa sätt, det vet jag.

Den gröna dräkten af verkligt siden är ju den bästa saken.

Snart så är vår korta vinter överstånden. Jag har allaredan en Calla lilja som visat sig - den heter väl Calla lilja på svenska också? Tänk vad man börjar blanda ihop de olika språken.

Med hjärtevarmaste hälsningar till er alla tillgifvna Martha (Biga)

[1963]

Kära Linnéa -

Det kom för mig att adressen kanske inte var så tydligt skriven - det är inte så lätt att förstå när man inte känner till trakten.

Käraste hälsningar, Martha

312 Blue Lake Terrace Road, De Land, Florida

July 4, 1963

Min så kära Linnéa -

Paketet med kläderna avgick för omkring en vecka sedan, som detta brev kommer luftpost hinner det nog till Sikås först i alla fall.

Innan jag kommer längre - Ella var född augusti 30, 1904.

Advokaten, Herr Lennart Heijne - af Axel Nilssons advokatkontor, Birger Jarlsgatan 18, Stockholm är excenter af testamentet - Han är nu på sin semester, men återkommer till Stockholm i slutet af juli och då kommer han med det snaraste att se till att alla får sitt. Det huset där Greta bodde så länge ska rivas. Vi ha tills den 1st october att flytta på alla saker. Det vill säga, att säga ifrån hvart varje sak ska sändas.

Jag skref till herr Heijne och sade att Henry Arthur Österud kunde komma in till Stockholm för att af hämta silvret, men jag sade också att fru Linnéa Österud skulle ta hand om utdelningen af detsamma. Han har din adress. Han kanske sänder det till Sikås. Det är möjligt att det skulle bli några andra saker, men det får jag lämna till herr Heijne - silvret var ju det viktigaste - och ljuskronan för kapellet Betel -

Du har talat om för mig vad din dotter Ellas namn är nu, men jag har det inte å minnet - det vore ju möjligt att det är någon stol eller bord som inte är placerat för den som bor i Stockholm eller i närheten \kunde det vara bra/ det lönar ju inte att sända möbler någon lång väg. Så ge mig din Ellas namn och adress så jag kan ge det till herr Heijne. Kusin Karin Hedmans barn bo ju i Stockholm, men jag vet ej hur stora deras våningar äro - våningar äro ej så stora nu för tiden, de möbler jag hade beräknat för dem kanske inte passar.

I slutet på denna månad kommer herr Heijne tillbaka och då skall allt detta skötas om. Jag vill ingenting sälja utaf min andel - jag vill ge det till släktingar och vänner.

Mina hjärtligaste hälsningar till er alla. Gud vare med er alla.

Din tillgifvna, Martha

[skrivet på sidan av brevet med blyerts]

"Jag hade en sömmerska som höll på att ändra både nytt och gammalt - men så fick hon sjukt i familjen och hade ingen tid att arbeta för mig"

[Brevet från Marthas dotter Ella]
BELLEFIELD PLANTATION
GEORGETOWN
SOUTH CAROLINA

den 9 / 1 / 64

Kära Linnéa,

Så roligt att du tyckte om korten.

Tack för den vackra handtryckta duken. Du må tro jag tycker det är roligt att få den. Tack kära vän.

Så tråkigt att du varit sjuk, var nu försiktig så att du inte blir dålig igen. Det är väl svårt när det är så kallt som det är i Jämtland.

Här ha vi ganska varmt, även på vintern. Mellan 0 - 10 gr. varmt nästan jämnt.

Så har vi också många vackra blommor även på vintern. Kamelior! i alla färger - vita , skära , röda! Jag innesluter några frimärken, och det kommer mera sedan. Detta är allt jag kan uppbringa idag.

Hoppas du fått ett riktigt Gott Nytt År.

De käraste hälsningar och en kram

Från din tillgifvna Ella

312 Blue Lake Terrace Road, De Land, Florida

juni 5, 1964

Käraste Linnéa -

Detta blir bara några rader - jag kom över en blommig klädning (är det rätt stafat?), grön, den är litet för ljus för min ålder, så jag har bara haft den på mig en gång.

Och jag kom att tänka på att du var så förtjust i en grön klädning som jag sände för länge sedan. Så den kommer. Och det var ju så futtigt med bara en. Så jag lade till en blå shantung, siden, jacka och kjol. Men det var mitt i en förändring - jag ville ha jackan rak - inte tillsittande i midjan - så vi sprättade opp - men kom ej längre, för sömmerskan blef sjuk - jag lade också till en rödaktig bommulsklädning - uppsprättad -

Det var den gröna klädningen som tog de två andra med sig. Hoppas de kommer till nytta, kanske även glädje.

Detta blir allt för idag.

Med hjärtevarmaste hälsningar, tillgifna Martha

” Du delar ut på det bästa sätt, som alltid”

312 Blue Lake Terrace Road, De Land, Florida

juni 4, 1965

Min så kära Linnéa -

Det var så kärt att få läsa om Sveriges rara drottning - tusen tack. Du är alltid så omtänksam, Linnéa. Jag uppskattar det.

Sommaren är här. Och när jag tittade i garderoben så såg jag en blå klädning\ för sommaren/ siden, enkel men trevlig. Så efter att ha varit till kemiska tvätten så afgick den idag i sällskap med en blå sommarhatt. Ett par tofflor kom med därför att det fanns plats.

Detta har varit ett ledsamt år. Mycket ledsamt. Jag var i en automatbilolycka april 1, 1964 - och fick några ryggkotor skadade. En disk - det heter disk på svenska också - söndersliten. Och skadar man ryggraden, så blir ju det orsaken till tusen andra saker, svårigheter på alla håll, för att inte tala om pina och plågor. Jag har varit på sjukhus lika mycken tid som hemma sedan det hände. Men efter ett år och två månader är jag nu bättre. Inte bra. Inte hvad man kan kalla normal, men det går ju åt rätta hållet. Jag är ju ingen ungdom längre så det går långsamt, men så länge det går åt rätta hållet, så får man ju inte klaga. Och det gör jag ju inte heller.

Ja, den som klädningen passar åt, får den. Men hatt och klädning skulle gå så bra tillsammans, det vore synd att skilja på dem.

Nu ha Sverige sin härliga sommar och måtte det bli en varm sommar med mycket solsken. Jag skall snart sända några snapshot - i färg - af mig och mitt hus och min trädgård, men jag tyckte det var bäst att få iväg några rader, enär klädningen och hatten är på väg. Allt godt till de dig och alla de dina. Guds välsignelse på alla sätt.

Med hjärtevarmaste hälsningar, din tillgifna Martha

312 Blue Lake Terrace, De Land, Florida

oktober 18, 1967

Min kära Linnéa -

Jag har idag afsändt ett paket med hvarje handa, som jag hoppas komma till nytta och glädje. Du får dela ut som vanligt.

Vi ha det fridfullt och vackert på detta lilla ställe, fast allt omkring tyckes vara i uppror. Hela världen! Alla Nationer ha förlorat vettet. Jag också. För jag bröt af tre refben och jag vet inte hur eller när jag gjorde detta. Men jag har varit på sjukhus i en hel månad. Är nu hemma igen. Kanske är det ålderdomen som gör att man går sönder, helt enkelt.

Jag innesluter en lista på hvad som finns i paketet.

De allra käraste hälsningar till er alla. Må Gud välsigna och bevara er. Och oss alla.

Er tillgifna, Martha

**[litet kort, Wild Rose, sista livstecknet]
[nov 1967]**

Käraste Linnéa

För omkring en vecka sedan sände jag ett paket - för utdelning - Jag tror att jag också skref - men jag är inte säker på det, så här är jag igen. Paketet reser mera långsamt än detta brev -

Warmaste hälsningar. Tillgifvna Martha

Jag har varit på sjukhus igen - bröt tre revben -

